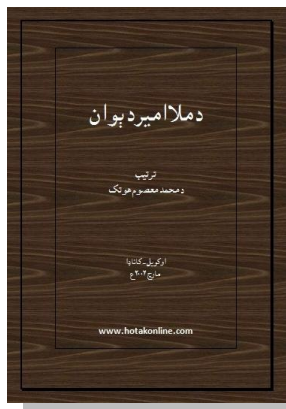

دملا امیرد پوان

ترتیب
دمحمد معصوم هوتک

اوکویل-کاناډا

مارچ ۲۰۰۲ع

Ketabton.com

www.hotakonline.com

دملا امير او دېوان يې

دملا امير د دېوان دغه نسخه ، چي ماد چاپ له پاره تياره كړه ، ماته د ۱۳۲۵ ش كال په سر كي په كندهار كي لاس ته راغله او تركتولو وروسته يې راته څرگنده سوه چي دانسخه دارواښاد حاجي دوست محمد بړېڅ له كتب خانې راوتلې وه^۱. حاجي صاحب مرحوم پخپل قلم ځای ځای د شاعر نوم دنوموړي خطي نسخې پرڅنډو كښلې و^۲.

دملا امير دېوان د حجم له مخي وړوکی دېوان دئ او (۸۰) غزلي او نظمونه لري خود الفبي دټولو پټيو غزلي پكښې سته. دپای پاني يې د (ياء) ردیف ته رسېدلي دي خو څوپاني يې كڼو دي. مادانسخه تر موندلو څو مياشتي وروسته د زېري په جريده (د ۱۳۲۵ ش كال ۹ - ۱۰ گڼه) كي معرفي كړه او دهغي ليكني لنډيز دلته مكرر را نقلوم:

^۱ حاجي دوست محمد بړېڅ د سراج الملت والدين امير حبيب الله خان د پاچهۍ په دوهم كال (۱۲۸۲ ش) په كندهار كي زېږېدلی او د ظاهري شاه د پاچهۍ په شپږ دېرشم كال (۱۳۴۸ ش) په كندهار كي وفات او پخپله پلرنۍ هديره كي ښخ دئ. پلاريي قيام الدين خان او نيکه يې محمد يوسف اخوندزاده نومېدی. د حاجي دوست محمد بړېڅ پېشه سوداگري وه او د څور لسمي هجري شمسي پېړۍ په دېرشمو كلونو كي يې د كندهار د شاه بازار په ختيځه راسه كي د پوښلي چارو شمال ته د خارجي بوټو نولورنځۍ درلود. حاجي صاحب په پښتو ژبه د نثر په برخه كي قلم چلاوه او يوه غني كتابخانه يې درلوده چي د پښتو وپارسي و عربي ژبو خطي نوادري پكښې خوندي كړي وو. دده كتابتون په كندهار كي دارواښاد محمد حليم سلېمي (۱۳۸۴ ش مړ) تركتابتون وروسته د خطي نسخود كيفيت او كميت له دركه مشهوره كتابخانه وه. د بايزيدروښان نوې موندل سوې رساله ، چي د علم درسا لي په نامه په ۱۳۲۴ ش كال دارواښاد سرمحقق دوست شينواري په سريزه او سمون په كابل كي خپره سوه ، د حاجي دوست محمد بړېڅ له كتابتون څخه راوتلي وه. د حاجي دوست محمد بړېڅ زوی نور احمد بړېڅ هم د پښتو ژبي ليكوال او د طلوع افغان اخبار پر كاره قلمي همكارو. نور احمد بړېڅ په ځواني كي مړ سو (دی بايدله ارواښاد پوهاند ډاکټور نور احمد بړېڅ سره مغالطه نه سي).

^۲ زه (هوتک) دنوموړي ليک دده د کتابتون دنورونسخود کتلوله خاطر په پېژنم اوزما په کتابتون كي د حاجي دوست محمد بړېڅ په قلم داخوند دروېزه دمخزن الاسلام ځيني برخي سته چي د خپل کتابتون د يوې نسخي اود ارواښاد سلېمي د کتابتون دکومي نسخي تر مقابله کولو وروسته يې ياد اښت کړي دي. د حاجي صاحب مرحوم ليک په نسبتاً ښکلو خطونو كي را تلي سي.

د ملا امیر دیوان

ملا امیر د خور لسمي هجري قمري پېړۍ په سرکي په کندهارکي يوله هغو شاعرانو څخه و ، چي مردف دېوان يې درلود او شعرونه يې دخلکو خولته لوبدلي وو . هسي خوپه پښتنو شاعرانو کي مـورـد (امير) او (امير محمد) په نامه څوتنه پېژنو ، خوپياوړي محقق پوهاند عبد الشکور رشاد د پښتانه شعراء په دريم ټوک (۸۲۷ مخ) کي د امير په نامه يو شاعر معرفي کړی دی ، چي زموږ تـريـبـحـث لاندې ملا امير سره يې ځيني گډه وجوهات سته . دی ليکي : " امير په خټه پوپلزی و ، د کندهار د تلوکان^۳ په کلي اوسېده دده د پښتو مردف دېوان شته او د پارسو او عربي دېوانونو د لرلو په باب يې هم خبري کيږي دده ژوند د ۱۲۹۱ هـ ق کال^۴ په حدودو کي ټاکلای شو او عمر يې تر ۹۵ کالو پوري رسېدلی دی . له دېوانه څخه يې معلومېږي ، چي د ژوند وروستي کلونه يې په گرش (هيلمند) کښي تير کړي دي . "

ددغي ليکني په استناد د ((فرهنگ زبان و ادبيات پښتو)) محترم مولف هم دده يادونه کړې ده . په پښتانه شعراء کي د امير د کلام د (ی) ردیف څلور پښتو بيتونه خوندي دي . زه په غوڅه توگه حکم نه سم کولای ، چي (امير) او (ملا امير) به يوسړی وي . د (امير) په باب خو لوی محقق پوهاند رشاد ليکي ، چي ظريفه او شوخه طبعه يې درلوده . د ملا امير په دېوان کي ماد ظرافت او شوخی صريحه نمونه ونه موندله . خو د عصر او وخت نژدېوالي اود اوږده عمر تېرول او د ملا امير په

^۳ تلوکان د کندهار د پنجوايي ولسوالۍ مربوط کلی دی ، چي د کندهار ښار لويديځ لور ته پروت دی .
شاوخوا يې دانگورو باغونه دي . د پښتو او فارسي ژبي شاعر او د تاليفاتو څښتن ساگزۍ ملا حسن اخوند (۱۳۴۵ - ۱۳۷۷ هـ ق) د همدغه تلوکان دی . فارسي دېوان يې چاپ سوی دی . زما (هوتک) سره يې يوه ښکلې قلمي نسخه سته ، چي د هرات د نائب الحکومه سعد الدين خان د زوی عبدالعلي خان (خان آغا ؟) په پرمابښت د ((محمد رحيم الکوزي قندهاری الاصل ساکن هرات)) په قلم ليکل سوی دی .
^۴ دغه کال په پښتانه شعراء کي ۱۳۹۱ هـ ق راغلی دی ، چي چاپي غلطی ده . دغه غلطی زما په پورتني مقاله کي ، چي په (زيري) جريده کي خپره سوې ده ، بياتکار سوې ده . د مقالې تر چاپ وروسته ما افاضل استاد په دې باب خبري هم وکړې او ما وعده ورکړه ، چي دغه غلطی به يو وخت سموم . دادئ اوس اووه ويشتمه د مارچ ۲۰۰۶ ع) مي خپله ژمنه پوره کړه .

دملا اميرديوان

دېوان کي د (نهرسراج ويالې) يادونه⁵ (۱) بيا هغه وجوهات دي، چي ددوی ترمنځ شريک دي. د اوسنيو ماخذونو، روايتو او دېوان څخه دا فيصله گرانه ده، چي ((امير)) او ((ملا امير)) به يوشاعروي. په هر صورت زه اوس د ((ملا امير)) په نامه د موجوده دېوان له مخي تاسي ته درېېژنم او دېوان يې درته معرفي کوم. نوره څېړنه به راتلونکي ته پرېږدو. گوندي داسي مواد لاس ته راسي، چي ددې موضوع له سپينېدو سره مرسته وکړي.

زما د کتابتون په خطي نسخو کي د ملا اميرديوان سته، چي نوم يې ((مخبر العشق جديدي)) پرايښی دی. ديوان مردف اودپای له خوانيمگړی دی. دوروستی پاني رکاب يې (خما مقصود) ليکلی دی، چي دا کلمات دراتلونکي مخ دلومړي بيت شروع ده. نسخه پر عادي کاغذ په توره سپاهي ليکل سوي ده او د ډېر بې سليقي او بېسواده کاتب کار معلومېږي. څرنگه، چي دېوان نيمگړی دی، دکاتب نوم اود ليکلو کال يې نسته. د دېوان پرځنډو څوځايه ۱۳۲۷ او يوځای ۱۳۲۸ کښل سوي دي. نه پوهېږم، چي دابه دليکلو کال يا کلونه وي که يا؟ د دېوان ټولي غزلي اتياوو ته رسيږي او د (ی) ردیف هغه څلوربيته، چي د پښتانه شعراء په دريم ټوک (۸۲۷ مخ) کي خوندي دي، د لته نسته. که (امير) او (ملا امير) يوشاعروي، نوښايي دغه بيتونه به په هغو پانوکي وي، چي ضايع سوي دي. د دېوان پيل داسي دی:

له بسم الله وروسته. هذا کتاب مخبر العشق جديدي.

نن مشغول سه په الحمد و په ثنا په دهان کښي دي چليږي ژبه ستا

⁵ د نهرسراج د ويالې يادونه زه پردې خبره دليل بولم، چي ملا امير په هيلمند کي هم استوگنه کړې ده او احتمالا په ((گرش)) کي.

د ملا امیر دیوان

هر بنده لــــره لازم ثنا گويي ده په قرآن کښي بيان کړي پاک مولا

++++

له دېوان څخه يې مادده د ژوند په باب زيات مشخص ټکي ونه موندل .
دامير حبيب الله (۱۳۱۹ - ۱۳۳۷ هـ ق) يادونه يې خوځايه کړې ده:

د سراج المله والدين بنــــه د بده ده
ملا امير دده دوعاگوۍ^۶ نه دفرنگ يم

او يا:

د پردي عــــمرد امير حبيب الله وي
تر سايه لاندي ناست امتيان ستا محمده
تل مشغول د قندهار پــــه آبادي ده
اوس مشغول په نهر سراج نهرا علی محمده
نهر سراج به خدای معمور که وخت نژدې دی
ملا امير فقير دوعاگوۍ ده هر صبا محمده

د نهر سراج واله (و ياله) په ۱۳۲۵ هـ ق کال دهيلمند له رود څخه افتتاح
سوه^۷

د دېوان د (ب) ردیف ديوي غزلي مقطع داسي ده:

ديارلس صدۍ هــــم شپږ ويشت کاله
ووتېر شوي ملا امير بيان کوي له هره باب

^۶ ((دوعاگوۍ)) بايد دوي څپې ولوستل سي.

^۷ حبيبي - عبدالحی پوهاند - د افغانستان تاريخي پېښليک - ۲۲۲ مخ

دملا امیر دیوان

دیارلس سوه شپړویشته ه ق کال دامیر حبیب الله دپاچهۍ اووم کال
دئ. له دې ټولو خبروڅخه څرگندېږي، چي دامیر حبیب الله دپاچهۍ
دوران دملا امیر د شاعرۍ د اوج زمانه ده. په دغه وخت کي دی سپین
ږیری دئ ځکه وایي:

ملا امیر په سپینه ږیره تل ژړا کړي
راشه زما پر غریبۍ وکړه پوښتنه

++++

اشعار یې دده پر علم او پوهي باندي شاهدي ورکوي. دتصوف خوا یې
درنه ده. اخلاقي شعرونه هم لري. له اشعارو څخه یې معلومیږي، چي
ملا امیر په سلوک کي دنقشبندیه طریقي پیرو دئ. دسلوک اوسیر
پړاوونه داسي بیانوي:

دوحدت له باغه درخته رابنکاره شوه
نه یې مثل پــــه زمین لکه نشتر و

.....

دتوحید ترسوزن ووزه که یکتا یې
که دوتا یې ځان یکتا کړه یک بشر

.....

محبت دخداى نــــهال پر خپل زړگي کړه
او بـــــــوه یې په چشمه د شریعت
اســــم ذات د زړه صیقل د سالکانو
تصفیه د زړه راځي پـــــــه طریقت
بیابه کشف و کرامات درته حاصل شي
پوشیده لــــره دا حال د حقیقت
معرفت مي شناخت دخداى پر خپل طاقت ده

دملا اميرديوان

((ملا امير)) تعريف کـــوي دمعرفت

په دېوان کي يې يوه تقريبا بشپړه فارسي غزله او خوشير وشکر
بيټونه سته. فارسي شعريې د ټيټي سويې شعردئ او خوندورنه دئ.*

+++++

+

دادهغي ليکني لنډيزو ، چي ماشل کاله وړاندي دکابل په زېري جريده
کي خپره کړې وه⁸ . تردې وروسته مي د دېوان قلمي نسخه د چاپ له
پاره تياره کړه. اود تيارسوي متن يوه برخه مي (د ق ترديفه) پخپل
خط په يوه جلا کتاب کي پاکنويسه کړه اونور کار له گران هيواد څخه
دراوتلوله اسيته نيمگورپاته سو. دامتني او خطي اصل يې له هيواده
راته زمامورکراچي ته راوړساوه اومايياله خانه سره کاناډاته
راوړ(۱۹۹۲ع). سړکال مي دکاغذوله منځه دامتني راوايست له سره
مي وکوت او کمپيوټري چاري مي يې بشپړي کړې اودخپلو هغو ليکنو
په تاخچه کي به يې کښېږدم، چي زماناچاپ اثار دچاپ په انتظار
پکښې پراته دي.

دنوي کتني په ترڅ مي لازمه وبلل داخوتيکي نورهم پرخپله پخوانۍ
ليکنه باندي ورزيات کړم:

ملا اميردمتوسطي درجې ملا ، دټيټي سويې شاعر، دلورجوش و
خروش مخلص سالک دئ اوپه سلوک کي دنقشبنديه طريقې لاروی
دئ. دېوان يې له يوڅو غزلو پرته نور ټول د سيراو سلوک مسئلوته وقف
کړئ دئ اودتصوف غامض اوپېچلي موضوعات يې په ډېر ساده

⁸ دنوموړي مقالې بشپړ متن زما دناچاپه اثر "کچکول" په لومړي ټوک ۲۲ مخ کي خوندي دئ.

دملا اميرديوان

شعري بيان کړي دي. دده شعرله لويه سره هم فوق العاده ساده اوله هنري مزيته خالي دئ اوني کمزوري، قافيوي نيمگړتياوي اود وزن ناهماهنګي. بې دلوستونکي مخي ته ډېري راځي، خودتصوفي اړخ زياتوب بې دشعري قابليت د نه وړتيا له امله دشعر خوند ورنګ نور هم ورپيکه کړئ دئ. ده ته خپل شعرکله کله دومره لوړ ښکاره سوي دئ چي وايي "پخته کار سالک" به بې بيان پوهېږي (د "ن" ردیف) خو حقيقت دادئ چي دده په شعري مفاهيم بيخي په ساده پيرايه کي بيان سوي دي. شاعرتۀ دسيروسلوک او طريقت پرورشوباندي ځان "بالغ" ښکاري اود "دستار" ترلومۀ لري (د "ع" ردیف) خو ځای ځای بيا پخپله ورته ځان "نا قابل" ايسي (د "ف" ردیف). شاعر دسلوک دلاري خطرات هم له پامه نه دي اچولي اود آيات وحديث په استشهاد وايي چي په طريقت تربل هر مسلک د "ملحدی" خطرۀ ډېره ده (د "ه" ردیف). دی دخطر ځای هم دخپلي تجربې اوپوهي له مخي نويو سالکانوته وربښي (د "ن" ردیف).

شاعر غواړي دځينو کلماتو په راوړلوسره خپله تواضع اوانکسار تمثيل کړي اود ځان له پاره د (کمينه، دون همتۀ....) کلمات کاروي خو ددغو کلماتو مروجي معناوي د عجزو انکسار ښکارندويي نه کوي، بلکي استعمال بې دلاسه لاد شخصيت ددرناوی پله سپکوي.

دملا امير په دېوان کي ديولټاريخي پېښويادونه سوې ده چي مايې دلومړي وار معرفي په ليکنه کي مثالونه راوړي دي اوتاسي بې يوه برخه وړاندي ولوستل (دسراج الملت والدين امير حبيب الله خان، دکندهار دنايب الحکومۀ يادونه اودنهرسراج دويالې دکيندلوکار). ددې پر څنګ دی وطن ته دروسانودراتګ خبردارۍ اودهغوپه مقابل

دملا اميرديوان

کي دغزا او جهاد هڅونه کوي (د * و * ردیف) چي مادهمدي متن په
(۶۱) مخ (۱) حاشیه کي تبصره پرکړې ده.

دملا امير شعري ژبه په عمومياتو کي دلويديځي لهجې ځانگړتياوي
لري او په خصوصياتو کي بيا د هيلمند او روزگان د شاوخوا پښتنو ژبه
تمثيلوي. دی ځای ځای د شعري اړتيا له اسبته د کلماتو وروستي
حرکتونه غورځوي او نعمتونه د نعمتون په شکل کارې.

داوه هغه ټکي چي يادونه به يې دملا امير د شعريه پوهېدلو کي مرسته
وکړي.

محمد معصوم هوتک

اوکويل - کاناډا

۲۷ مارچ ۲۰۰۲ع

دملااميرديوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نن مشغول شه په ————— الحمد وپه ثنا
 په ده ————— ان کښي دي چلېږي ژبه ستا
 هر بنده ل ————— ره لازم ثنا گوښي ده
 په ق ————— ران کښي بيان کړي پاک مولا
 صد درود و د صد ————— لاله دي انعام وي
 له ما خ ————— واره امتي پر خپل پېشوا
 هم پر آل هم ————— پر اصحابو دده باندې
 هم پ ————— رواړه گذشته و و انبيا
 که ظاهر ب ————— اطن الف شوې مردانه يې
 په لباس د (ج) په پت شي س ————— رتپا⁹
 که د (ز) نسبت دي و ک ————— و خپل نفس ته
 پردغه تقصير هم پش ک ————— وه ژړا
 ښه محکمه پيال ————— نوش د قناعت کړه
 بې صبري ده بد بختي ل ————— وويه بلا
 شفقت د فقير و ع ————— ظ و نصيحت دی
 زياتي نه ل ————— ري قدرت د ضرب پر چا
 راش ————— و نيسه محکم دربار محکمه¹⁰
 خان ورگ ————— کړه په مجلس دا وليا
 هر گناه ل ————— ره زنگونه پر زرگي دي
 آئينه د زړه ل ————— ه زنگه کړه صفا
 که صادق يې يک بيني يک جهتي کړه
 د توحيد پر لار ت ————— لای نه شي دو بين بيا

⁹ سرتپا = سرتپا

¹⁰ دانيم بيتي کت مټ وليکل سو

د ملا امیر دیوان

گمراهان د زمانې تر حساب تېر دي
(ملا امیر) کناره شه له هر چا

که ساقی راکه جامونه دکـــوثریا
په کارنه لـــرم دنیاو سیم و زریا
هست می ستا په هست موقوف ده فضل و کړې
پر خپل هست باندي دهست و کـــره نظریا
په نظر دکامـــلانومی منظور کړې
معتکف دي د درباریـــم هم د دریا
ممکنات چي رب پیدا کـــره په قدرت خپل
دا هـــمه دي نښاني د پیغمبریا
هیڅ د حسن سیال (بې) نشته په دنیا کښي
سیالي نه که ستا لـــه رنگه شمس قمریا
چي پیدا یې ستا لـــه رویه کل اشیا کړه
پاک الله پرتا عاشق ، تې¹¹ کړې اظهریا
و دیدن ته دي محتاج شـــاه و گدای دي
که روزي می ستا دیدن شي پـــه محشریا
زه چي مست وړندان لـــه د زمانې یم
د پرستان رندان لـــه دي ستا د دریا
عشق دي هسي سرگردان کړم په عالم کښي
نه پوهېږم پـــه خپل نفع و ضرریا
بې صبري می شوه غالبه ستا پـــه عشق کښي
قناعت پیاله که را کـــرې پقدریا
دهجران په اور می لـــه سیخه صنمه
(ملا امیر) که مـــفرح کړې په نظریا

¹¹ تې = ته یې

دملا اميرديوان

صدقـه شه صدقـه شه دل و جان زما
تـرديدن و تـرديدن دخيل جانان زما
يـوديدن و عاشقـانـولـره بس ده
همبـشه دوى ثنا خـوان دي دـخوبان زما
منتـظـر و رتـه و لـاړـدي بې اختياره
كـه مـعـمـور شي په ديدن دگل ريحان زما
نـه لـه سـترگـو غـائبـي نه په سترگو برابرده
لار د عقل نشته چي څرگنده شي سبحان زما¹²
هـيـخ تـعـلـيـم و عاشقـانـو و تـه نه شي
دواړه كـو نه دي پرې ايـني پر جانان زما
شـابـس شـابـس د عـاشق پـر هـمت باندي
چي يـك بـيـن شـو يـك جـهـتـه پـر مـيدان زما
(ملا امير) غـريـب د و بـيـن دئ تې¹³ يـكـيـن كړه
ر ب كـرـيـم د هـم ر حـيـم د هـم ر حـمـان زما

چي طالب شـوم د مـطـلـوب
په كال سـلب شـوم مـسـلـوب
هـسـي رنـغ را بـانـدي را غـي
په مـثـال لـكـه اـيـوب
د عـشـق د ارنـگ سـخـتـه زورده
بې بـصـر كـي¹⁴ عـشـق يـعـقـوب
كـه مـعـشـوق هـر خـو جـفـا كـړي

¹² ددې بيت څپې د غزلي دنورو بيتودڅپو پر پرته زياتي دي.

¹³ تې = ته بې

¹⁴ كى = كړئ

دملا اميرديوان

وعاشق ته وي مرغوب
 عاشقان چي همپش ژاږي
 بيماران دي په مقلوب
 له دې رنځه به روغ نه شي
 بي دياره د محبوب
 د عشق هسي غالب کار ده
 خوار عاشق کاندې مغلوب
 پخته کار عاشق هغه ده
 چي خپل عشق کاندې محبوب
 که مخلوق ته عشق ظاهر شي
 بڼه يې نه بولي کتب
 ربه عشق مي پوښيده کړي
 هم پر شرق هم پر غروب
 له نقصانه عشق نگاه کړه
 نفس حاضره پر شمال هم پر جنوب¹⁵
 ملا امير غريب بيان کوي له عشقه
 په مثال لکه مرغه اخلي حبوب¹⁶

له کامله پيال له نوش که په شتاب
 پر هېزي شه له گنا که اجتناب
 خپل باطن کړه پاکيزه له هره حېثه
 ځان لايق کړه چي منظور شي دا حباب
 بعضي خلگ په ظاهر ډېر آراسته وي
 په باطن کي خباثت وي بي حساب

¹⁵ دانيم بيتي څلور څپې زيات دي

¹⁶ حبوب = داني . جمع يې حبوبات دي

دملا اميرديوان

بعضي خلگ په باطن سم آراسته وي
 په شريعت¹⁷ وي هم ملامت هم په کتاب
 دغه دواړه نقصاني په آخرت وي
 چي حاضر شي په ميدان د سوال جواب
 بختور ده چي ظاهر باطن (بي) دواړه¹⁸
 برابر د شريعت شوه د وهاب
 راشه ټينگ پر شريعت شه که دانا بي
 په شريعت به مفتوح شي د جنت باب
 که خراغ د شريعت خدای په لاس درکي
 وښه نور ته بي عاجز ماه و آفتاب
 هغه څوک چي ردوي حکم د شرع
 خلاص به نه شي د دوزخ د سخت عذاب
 پټ پنهان له خپله خدایه مشغولا کړه
 د صديق د سيني بوی تئ¹⁹ د کباب
 کاملان مي غوصان د عشق د بحر دي
 ځان جهان وځني هېر غرق په درياب
 پيروي د کامل وکړه که صادق يې
 زموږ په لاس ده د قرآن محکم تناب
 ديارلس صدي شپږو بشت کاله وو تېر شوي
 ملا امير بيان کوي له هره باب

که وصال د جانان غـ____واړې په قيامت
 په اخلاص وپـ____ه تصديق وکړه طاعت

¹⁷ شريعت دلته د عوامو په شان دوه څپه بيز بايد ولوستل سي.

¹⁸ اصل: هغه بختور ده چي ظاهر باطن دواړه

¹⁹ تئ = تلئ

د ملا امیر دیوان

په مجلس د دلبران سوبه ورگډه شي
 که دې ترک کړد د نړۍ زېږ و زېږت
 بې بڼه قاده داد نړۍ هېڅ باور نشته
 په مثال لکه تېز باد ځي په سرعت
 په دنيا پسې هلاک په زمانه ده
 ابليس کاندې حرص غالب تر قناعت
 دانايان مي دي مشغول ديار په مينه
 پروانه که د دنيا په زيان کثرت
 اولياء خداي نازولي په دوه کونه
 بڼه ديدار په ورعطا کړي هم جنت
 توکل مو پر خپل خداي زموږ مومنانو
 بې لاسه خدايه تکیه نشته دراحت
 بڼه تقوا و همت خوی د مسلمان ده
 د شيطان تابعدار ډک په خباثت
 امان را کړي د ابليس د بده خوښه
 دده خوښی ده گمراهي بل فضیحت
 مقصود ټينگ کړه سوا پرېږده²⁰
 رضا جوۍ شه د بڼه خداي هم د حضرت
 محبت د خداي نهال پر خپل زړگي کړه
 اوبو په بې په چشمه د شریعت
 اسم ذات د زړه صیقل د سالکانو
 تصفيه د زړه راځي په طریقت
 بیا به کشف و کرامات درته حاصل شي

²⁰ د انیم بیټی څلور څپي کم دي.

سوا = ماسوا. او ماسوا د خداي تعالی له ذات پرته نور موجودات او مخلوقاتو ته وايي (غیاث)

دملا اميرديوان

پوشيده لــــره دا حــــال د حقيقت
تــــر عرش پــــورته دي او يازره حجاب
داخل كېږي عا ر فــــان بلند همت
معرفت مي شناخت د خداى پر خپل طاقت ده
(ملا امير) تعريف كــــوي د معرفت

خوار عاشقه معشوق گوره كه لري استقامت
نن دي وار دئ كه پوهېږي د قرآن په تلاوت
عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا كړي²¹
له تاثيرې²² پيدا كېږي تــــوانگري و قناعت
كه راه روږې ســــم پر لار د شريعت شه
رهروي بې شريعته دئ سالک له²³ قباحت
ملحدان په زمانه كي هسي ډېر دي
هيڅ خبر په شرع نه وي نه په ترك د جماعت
موحدان مي مستقيم همېش پر جماعت وي
له ښه خدايه وي ترسان هم له عذاب د قيامت
په لباس د حلم پټ شه سر تر پايه
د حلم لباس دئ هر مومن له مرتبه د شرافت
حلم خوى د انبيا و اوليا دئ كه خبر يې
قهر غضب خوى د شيطان دئ نه دئ خوى د ولايت
غافلان د ياره ذكره، نقصاني په دواړو كونو
عاشقان صفت گويان د دلبرانو په دنيا هم آخرت
كه تر عرش و كرسي لويه دي سينه شوه

²¹ اصل: عوام خلق دي مجلس د علما و فقرا كړي په هردم.

او تر لاندې بيا ورته كښلي دي: د عالم مجلس كوه كه ته دانا يې

²² له تاثيرې = له تاثيره يې

²³ سالک له = سالک لره

دملا اميرديوان

سوا الله به هسي غرق سې لکه فرعون هم جاهت²⁴
ملا اميره) پر عمل هيڅ تکيه مه کړه فضل غواړه
دغه لوی فضل عظيم دئ چي يې درکړ هدايت

د خوبانو سردار تئ²⁵ پاس پر اسمان خوت
تبر تر عرش و تر کوسي پر څښتن گران خوت
چي مشغوله پسه صلوت طيبات شو
هرگفتن يې درمرجان تر بنه دهان خوت
د امت غم يې زرغون پر پاک زرگي و
هېر يې نه و چي دربار ته د سبحان خوت
پر دربار د حق تعالی يې قدر وېر دئ
وربخښلي يې امت ناز يې چلان خوت
گفتگوي د گوي مگوي يې سره و کړ
گوي بيان د شريعت دين يې روښان خوت
د مگوي خبري پتي له هر چا دي
پاک حبيب رب منع کړئ وېر يې زيان خوت
طی شوه نه فلک اتلس کاله يوه شپه وه
بې مثاله بنه مجلس د دوی تر ميان خوت
پنځه فرض لــمونځونه شب و روز شول
که چا ترک کړه آخرت لري²⁶ تاوان خوت
پنځه فرض²⁷ چي ادا پسه جماعت شي
خدای رسول به شي راضي دی په ښکان خوت
مومنانو امر ونهی ټول پر ځای کړئ

²⁴ جاهت:

²⁵ تئ = تلئ (دکندهار کړدود)

²⁶ لرې = لره يې ، ته يې

²⁷ فرض کلمه دلته دوي څپې بايد ولوستل سي .

دملا اميرديوان

نصیحت د (ملا امیر) پـــردل و جان خوت

زموږ و تا ته دی سوالونه یا مغیث²⁸
له تا غواړو ډک جامونه یا مغیث
حاجتمند درتـــــــــــــــه ولاړ دي بې شماره
فریاد رس یې، له تا غواړي حاجتونه یا مغیث
حاجت زما ده ستا رضا پـــه دواړو کونو
د رضا دي طلبگار یـــم په عمرو نه یا مغیث
هیڅ مقصود مې په ظاهــــــــر باطن بل نشته
ستا رضا ما خلاصوي له هر غمونه یا مغیث
رڼه قطع انتظار د خـــــــــوار عاشق کړې
رحم وکړه دیدار وکړه ته پر وکړه کرمونه یا مغیث
هر عــــــــاشق چي وي صادق په محبت کښي
تر چشمانو یې خو ناب وهي موجونه یا مغیث
و خپل یار ته سل نظره د عاشق وي په هر دم
یو نظریې ستا دوا دئ د زخمونه یا مغیث
رد، قبول دواړه مـــــــــوقوف ستا په رضا دي
و بنده ته څه معلوم دي ستا حکمونه یا مغیث
مومنان مې مقبولین په دوه جهان کښي
د تقوی توکل ډېر دي اجر تـــــــــونه یا مغیث
ښه خلعت خدای د ایمان و مـــــــوږ (ته) را کړئ
موږ پر دا خلعت همېش کړو شکر تونه یا مغیث
پاک قرآن دي راستولئ لــــــــــــوی انعام ده
پکښي ډېر د حل حرمت دي بیانونه یا مغیث
زموږ ایمان پر پاک الله هم پر قرآن هم پر رسول ده

²⁸ مغیث (دیمیم په پښت) فریاد رس، هغه ذات چي فریاد ورته کېږي

د ملا امیر دیوان

د (ملا امیر) پر زړه ډېر د عشق داغونه یا مغیث

په کـــوڅه کي دي ولاړ دي رقيبان کج
همېشه راتـــه قـــهر يري غمازان کج
جنگ جـدل مي له خپل نفسه شب و روز ده
بل پـــر خنګ راتـــه ولاړ ابليس شيطان کج
په خپل فضل دي اسباب د جـــهاد راکړ
په اسم ذات ســـره و هـــمه کافران کج
د مومن زړه مي تـــر عرش عظيم لوی ده
اته برجـــه پر ولاړ د بنـــمن حيران کج
روح بادشاه عـــقل وزير ده که يې گوري
نفس شيطان ورتـــه ولاړ دي پر ميدان کج
بنه تقوی و همت و کـــړه مدت ورکړه
اته برجـــه کـــړه محکمه له نقصان کج
بيغمي هيڅ پـــه کار نه ده د د بنـــمن دار له²⁹
د جـــرس په شان بيدار شه هم نالان کج
که غافـــل شوې له طاعته له اذکاره
و بېر بړه لـــه دوزخه لـــه نيران کج
محکمي دا اته برجـــه په طاعت وي
د غافـــل روح (مي) بندي ده د شيطان کج
سنگـــدلان چي بې ديني که سبب دا ده
د معصيت په رنگ يې رنگ ده دل و جان کج
هغه څوک چي توبه گار شي زړه يې پاک شي
رب غفور ده هـــم رحيم ده پر عصيان کج
هر مومن چي توبه گار د ما مضي³⁰ شي

²⁹ له = لره

د ملا امیر دیوان

له آينده و ځان ساتي له هر زيان کچ
اول ځان ته نصيحت کړم بيا و بل ته
(ملا امير) بيان وکړ³⁰ د هر توان کچ

عاشقان سينه سوزان غواړي قدح
و دربار ته دي ولاړنالا ن گريان غواړي قدح³²
هر عاشق چي دهجران تر مقام تېر شي
گويانو شو پيدا، وایم نشر³³
بې صبري راڅخه هېر صبر سکون کړ
اوس له ډېرې تلوسې شوم سينه شرح
په باطن کي درياب په جوش خروش ده
پټ پنهان³⁴ يم پکښې غرق زه يم فرح
خامکاران دي زيانکاران تر هغه وخته
چي تمیز ورمعلومېږي د نيکۍ هم دا قبح
چي آهن رنگه جوش ونه که په اور کښي
يوه کيلي کله جوړېږي چي به قلف شي په افتح
که د عشق په اور کښي نفس سوخته پخته کړي
د زړه نوره دي شي پورته کل زمين کاندې اوضح
شریعت درسول باغ زه يې باغبان يم
(ملا امير) بې ډنگوي هم په ضمني هم په صرح

د فراق زهرمي نوش کړي زړه خوله تلخ

³⁰ ماضي: تېرسوی وخت

³¹ وکړ - وکړئ

³² دا غزل ډېرې قافيوي نيمگړتياوي لري.

³³ نشر: يوازې نظم دی، چې د هلك د زېږېدلو پورې وخت د خوشالۍ په خاطر په ډله ييزه توگه ويل کېږي.

³⁴ اصل: پټ پنه؟

دملا اميرديوان

زمـامـزاج شـو هـفته بيـي لـكه دـبلخ³⁵
 ستا وصال زمـادوا د هـر مرض دـه
 پـه كار نه لـرم دوا دـهند او جـلخ³⁶
 دو وصال كو خـه دې كـوخـه دـي خلاصـه جـانـانـه
 رقيبان پـه مـخـه را غـلل لـكه مـلخ
 اوس حيران يـم چي پـر كـمـه به تـبر بـرم
 لار به خلاصـه پـه غـره شي كه پـه سـلخ³⁷
 هـسي گـرم دـه بازارد عـاشقـانو
 سـو ربه نه شي دـسيـاه بـند پـه يـخ كـلخ³⁸
 و عـاشق تـه بيـي ژړا پـه بـرخـه وركـړه
 تل بـه ژاړي چي پـه زړه بيـي خـنجر خـرخ
 هر گـياه مـي پـه باران خـوشـحـالي كـانـدي
 (ملا امير) ده ډـر خـوشـحال پـه بـرف پـرخ³⁹

مـو رو پـلار و تـه هـيـڅ مـه و وـايـه پـوچ
 مـر تـبه بـه دـي كـمـتره سـي تـرمـچ
 پاك سـبحـان بيـي بـيان كـسـري پـه قـرآن كـنبـي
 د وـالـدي نـودئ حـق ډـر و بـاسـه غـچ
 بـيـامي حـق د اـسـتـا ذـانـو دـه بـي شـماره
 نـبـه مـحـكم بيـي تـيـنـگـوه لـكه سـپـين گـچ
 بـيا حـقـونه پـر هـر چـا د عـلـمـاو و

³⁵ وايي د بلخ هوا يوه هفته سره بله توده وي. دلته دغه ټكي ته ضمني اشاره ده.

³⁶ په اصل کې (جلخ) ته كښلي دي: نام وطن است

³⁷ غره د مياشتي لومړۍ ورځې ته او سلخ د مياشتي وروستۍ ورځې ته وايي.

³⁸ په اصل کې (كلخ) ته كښلي دي: سردۍ سخت

³⁹ اصل: فرخ. خوځنگ ته يې بيا ورته كښلي دي: فرخ شبنم راگويند. شبنم ته خوپه پښتورپڅه وايي او دلته يې دشعري ضرورت له امله (پرخ) ليكلي دي.

دملا اميرديوان

دنبی میراث بی وړی دی پـــه پچ
یو مومن پـــربل مومن لـــري حقونه
ښه محبت سره کـــوئ شیطان که تچ⁴⁰
له کفارو بـــه همېش منازعـــه کړو
له کفارو ســـره دی زمـــو وږد دین غچ
که خپل شیخ که دبل شیخ ته دست بوسی کړي
تاله فیض وبرکت لاس بی کـــره مچ
تر کـــوه خپلـــه رضا دبل دپاره
دمومن وزړه تـــه گـــوره نه بی لچ
(ملا امیر) فقیر که هـــر خو نصیحت کړي
دانایان خدای پـــو هو لي د جاهلوده خوله وچ

که مـــرگی در لـــره راغی ژوندون هیڅ
که وصال در لـــره راغی بېلتون هیڅ
دانایان پـــه قیل وقال ډېر خوشحالېږي
وجاهل ته قیل وقـــال مرگ ژوندون هیڅ
که طاعت دې پـــه مثال ریگ بیابان شي
په ریابـــه شي برهـــم لکه گلون هیڅ
ځان صدف رنګه صفا کړه پـــه دریاب کښي
بې دریابه سنگ کلوخ هـــم سفالون⁴¹ هیڅ
در قیمت دی پیدا کـــری پـــه خپل صبر
بې قیمتـــه پیسې ډېر لـــري دمیسون⁴² هیڅ

⁴⁰ تچ: دغوزارېدلو، لوېدلو آواز (پښتو پښتو تشریحي قاموس). دلته به دغوزاولوپه معنا راغلی وي

⁴¹ سفالون = سفال = کودري

⁴² میسون: په معنایې پوه نه سوم. ښایي دمسیون = میسو = ښاغلی اړول سوی شکل وي. دشاعریه وخت کي ځیني اروپایي اصطلاحات (انګرېزي او فرانسوي) افغانستان ته رسېدلي وه.

دملا اميرديوان

دمجنون د عشق خبري چي باقي دي
 ځني ورک ځان وچــهــان وهم سکون هيڅ
 که مجنون غــونــدي صادق يې نن دي وارده
 دليلی د وصال غــم خوره نور غمون هيڅ
 هر عاشق په خپل معشوق پسي مجنون ده
 که معشوق وفا ونه کړه شــو اخون هيڅ
 که عاشق يې پيروي د پاک قرآن کړه
 بې له خدايه بې رسول له نور حبون هيڅ
 (ملا امير)⁴³ چي همېش ژاړي مراد يې ته يې
 بې له تادي تــول باطل واړه سمون هيڅ

دمخلوق پــه صفت مه شه ارجمند
 گمنامي کــړه چي دي رب کاندې پسند
 که هر څو لږ يذ طــعام و خورې بې ياره
 هيڅ به درنه کړي په خوله وزړه کښي خوند
 په مجلس کښي داشرافــو بڼه ادب کړه
 خبردار شه چي اواز نه کړې بلند
 حرکات و سکنات که کلمات وي
 په ادب کښي احتياط کړه که يې هوشمند
 بند و بست دا آخرت کړه که دانايي
 په کار نه ده د دنــيا پر بست و بند
 پردنيا بــه پاته نه شي هيڅ وگړي
 که دمت حکم پــرو شي دخــاوند
 د طاعت دي خدای درکړي اسبابونه
 نفس بندي کړه د طاعت په لوی کمند

⁴³ اصل: ملا امير محمد . مادوزن د وارنۍ له خاطره ونه کښي.

دملا امیردیوان

خان محکم کـــر په دخپل رب و بندگی ته
 په عقبا بـــه نیک و بد شي درخـــر گند
 بد بختی غلبه کـــرې پر هـــر چاده
 (ملا امیره) خان ساته له مکر و پند⁴⁴

خوک بندمه شه د دنیا پـــه زیان و سود
 خپل دلبر لـــره ورتگ تاله بهـــر بود
 پایمال کـــرې عاشقان جـــفاد ترکو
 زه پایمال یم هـــم اسیریم هـــم مفقود
 محصل د مـــرگ که در شي سهل کار ده
 نه چي درومي ترا ســـمانه د عشق دود
 بې وصاله خـــه ژوندون بندگي نـــه ده
 دو وصال دپاره رډه ســـر پر سجود
 که د عـــجر بندگي کـــر په خدای قبوله
 ستادرون به شي خوشبوی تـــر لونگ عود
 په هـــر غـــم پسي بنادي ده آیات گوره
 پاک خلیل شو په امان غـــرق شونم رود
 ســـود له خدایه زیان له نفسه پیدا کـــرې
 په سبب د نفس هـــلاک شوه عاد ثمود⁴⁵
 سخته روځ د آخـــرت زموږ پـــه مخه
 اوس باید ده دي استغفار ویل د درود

⁴⁴ په دې نیم بیتي کې (پند) د نصیحت په معنانه دئ راغلی، بلکې (مکر و پند) دواړه اصطلاحاً د چل و فریب په معنا راغلي دي.

⁴⁵ اصل: په سبب د نفس هلاک شوه عاد یا نهم ثمود.

عاد و ثمود: عاد د سام بن نوح (ع) له نسله وه. د دوی له پاره خدای تعالی هود (ع) وروڼه خود نافرمانی. له اسیتته د باد په تویان هلاک سول او ثمود د حضرت صالح (ع) امتیان وه. وایي دوی د نافرمانی. له امله ټول و سوځېدل.

دملا اميرديوان

شب وروزده کوچ وباردنبـونـيازمنو
 لکه کوچ کـوي سحاب پـه بهارزود
 دغج جهازراته جوړ کـړی خپل دلبرده
 نه پوهېږم چي به ووزم که به غرق شم په کېود⁴⁶
 وجودي وحدت⁴⁷ مـقام پـرمـنـصـوراغی
 ځني ورک فرق دواجد هم دموجود
 خواړبنده ده درمانده په دوه جهان
 (ملا امير) بيان کـوي خدای يې مقصود

دلبرياري کـړه ټينگه تـر پـولاد
 ځان يې يار کـړه په زاري و پـه فرياد
 ترکـوه خپله رضاديار لـه پاره
 پـه يوه نظـر بـه تا کاندې اوتاد⁴⁸
 ودلـبرته دي معلوم ظاهـر باطن ده
 که تاريخ وي که صفاوي که کساد⁴⁹
 هر سرسری چي دپاکانو مجلس غواړي
 ځان دي پاک کـړي له هر خبته له فساد
 هره درخته چي شيرينه وي په باغ کښي
 پر مالک يې قـدر د پروي تر شمشاد
 که څـوک وکاندي نظـر و حقيقت ته
 بې له خدايه نور مقصود همه برباد
 غيرو باسه له ميانه پـر لار رسم څه

⁴⁶ دانيم بيتی دغزلي تر بحر څلور څپي زيات دي.

کبودته يې په اصل کي کښلي دي: درياي کېود

⁴⁷ اصل: دوحدت وجودي.

⁴⁸ اوتاد دخداي ددوستانو يوه ډله ده اودنړۍ په څلور وگوتو کي تصرف لري.

⁴⁹ کساد: هغه څه چي ناروا وي، يارواج ونه لري يا يې خريدار نه وي (غيث)

دملا اميرديوان

په وصال به يې معمور شي په خپل مراد
د دنيا په جابه دي هيڅوک غلط نه شي
گاهي سپوروي پسرسمند گاهي افتاد
هغه تخت چي په هواد سليمان تي⁵⁰
خو آخر زير زمين شو يو بې بنياد
ابراهيم بن ادهم چي خداي بادشاه کړ
بيا يې ترکه کړه دنيا په دين شونډاد
هر مومن دئ مبتلا په دوه مقصوده
يو ناقص ده بل کامل که لري ياد
د ناقص مي دئ دنيا، کامل ايمان دئ
ته کامله ټينگوه ناقص نامراد⁵¹
کاملان چي جستجوي د آخرت کړي
نيک عمل يې دئ توبه دلاري زاد
اول خان ته نصيحت کړه بيا وبل ته
(ملا امير محمد) ژاړه په فرياد⁵²

کلمه مي ده ويلې ما پرتا محمد
چي له رويه دي پيدا شو ده دادنيا محمد
(وه) راغلي ډېر دينونه تر تا وړاندي
ستاد دين محکمي تېره تر هر چا محمد
نه زمين ونه اسمان نه عرش وکرسي
امکان نه لري چي بره شي تر تا محمد
خداي درکړي بلندي په دواړو کونو

⁵⁰ تي = تلئ

⁵¹ نامراد ته په اصل کي ليکلي دي: بي فايده

⁵² اصل: ملا امير محمد ژاړه په زاري وپه فرياد

دملا اميرديوان

له اوله يې پيدا کړه لويي ستامحمد
 ته سبب يې دهـمه مسيباتو
 رب سبب کړې دهـمه واروسوامحمد
 ستاگرهـم رېوان به ټينگوم پاکه حبيب
 ستاگرهـم رېوان مي شـريعت مصطفامحمد
 د وحدت په زمـانه کي تـوره شپه وه
 تاريخه شوله زايله چي دي نورکړه تجلامحمد⁵³
 چي پيدا کړ پاک سبحان نور د حبيب خپل
 د معشوق يې انعام درکړئ ياک مولا محمد
 ته د غيـبو خـزانـه وې پـه وحدت کـنـبي
 له وحدتـه رابـيرون شوې پردنيا محمد
 مـابـنده لـره لازم چي تل شاکريم
 چي مشغول يـم په ثنا و صفت ستامحمد
 اميد و ارد شـفاعت د پاک رسول يم
 که شفيع شو⁵⁴ (۲) مابه خلاص کړي له گناه محمد
 پـه رحمت سـره بللی پاک الله دئ
 رب بادشاه کړئ د جـمله ووانبيا محمد
 يـولک خـيرويشـت زره دي لـنـکـرو مقرر
 ته د ټولو هـم سردار وې هم بادشاه محمد
 ستا په دين سرې⁵⁵ منـسو خـه کل اديان کړه
 ستار بمرحوم کـړي په رشتيا محمد
 ډک روى د زمين ولـه غـفلـته يا سروره
 ستاد دين روښنايي شـوه ترعرش بالا محمد

⁵³ دانيم بيتي د غزل ترنور و بيتو څلور څپي زيات دي.

⁵⁴ اصل: که دی شفيع شو

⁵⁵ سرې = سره يې

د ملا امیر دیوان

عارفان چي رسېده که ولا هـوت ته
 دغه فیض و برکت هـمه دئ ستا محمد
 له عـدمه چي وجـود د هـستی راغی
 ستاله هسته را پیدا شو هـ کل اشیاء محمد
 سـرچشمه یې د جـمله و و مخلوقاتو
 ته آبخـوریې دا عـلی و دادنا محمد
 عالمان دي وارثان دین پـه روښانه
 تـر قیامتـه ستاد دین دي خیر خواه محمد
 کافران مي تورزا غـان مخونې⁵⁶ تورو
 نه ښایېږي چي به گـله شي په باغ ستا محمد
 ربه روی د پاک نبي زه خـوار عاصي يم
 عفوه غـوارم معتکف ستاد درگاه محمد
 خدای لوی کړی په لویي تر هـر مخلوق یې
 هـم تر عرش هم تر کـسي هم تر سـما محمد
 زه فقیر خـوار یم دوعا گوی د مسلمینو
 هـم د وارو علما و فقرا هـم اولیا محمد⁵⁷
 په توحید کښي مي صادق کـړې ستا په مینه
 (ملا امیر محمد)⁵⁸ دي غلام ده هم گدا محمد
 محمد اسم محضه زمـور د نبي ده
 په نگین کښي نـوشته دانبیا محمد
 د هـر مومن پر زړه مرقـومه کلمه ده
 (ملا امیر) غـریب ده ولي وار خطا محمد

⁵⁶ مخونې = مخونه یې

⁵⁷ دانیم بیټی هم دنورونیم بیټیوپه پرتله څلور څپې زیات دئ

⁵⁸ دلته باید (امیر محمد) ټول درې څپې ولوستل سي.

د ملا امیر دیوان

تخت و بخت زموږ د بادشاه دې برقراروي
 په سراج الملت والدين ده مسما محمد
 ډېر دي عمردا مير حبيب الله خان وي
 ترسايه لاندي يې ناست امتيان ستا محمد
 ربه اباد نائب صاحب لــــري تر ډېره⁵⁹
 اخلاص كښ ده د پيشوا هم د بادشاه محمد
 تل مشغول د كندهـــــــــــــــــار په ابادي ده
 اوس مشغول په نهر سراج نهر اعلی محمد
 نهر سراج به خدای معمور كه وخت نژدې ده
 (ملا امير) فقير دوعاگوي ده هر سبا محمد

كه له ياره پـــــــــــــــــرياراشي د وصال كاغذ
 پرچشـــــــــــــــــمانو قبلوي د خان پايمال كاغذ
 كه عاشق لــــره يې خط د قتل راشي
 و عاشق ته معلــــــــومېږي ډېر د خيال كاغذ
 د منصور چي عشق صادق و حال يې گوره
 پاس پر سردار خندان ورك و جنجال كاغذ
 پايبوسې دي سخته گـــــــــــــرانه ده صنمه
 زه به نسمة⁶⁰ و مخ تـــــــــــــه ستاد فال كاغذ
 نادیده پـــــــــــــرتامين شـــــــــــــومه جانانه
 راستولي دي خپل دوست له⁶¹ د جمال كاغذ
 كه مي سرو مال برهم شي ستا په مينه
 (ملا امير) مي نه غواړي د سرو مال كاغذ

⁵⁹ له نائب خڅه يې مراد د كندهار د هغه وخت نائب الحکومه سردار محمد عثمان خان دی.

⁶⁰ نسمة = نيسمه

⁶¹ له = لره

دملا اميرديوان

امتي يــــم دني خــــيرالبشرسرور
ستادربار کښي تــــرهرچاده معتبرسرور
له خپل نــــوره پيداد حبيب نــــورکې
بيا پيداده له نورشمس وقــــمسرور
ناسوت پتې ود غفلت پــــه تاريخه کښي
ستا پــــه نورسره روښان کوه وشجرسرور
تــــراول اولين ده ترآخــــرآخــــرين ده
په شفاعت سره مخصوص ده په محشرسرور
ستامت بــــه منتظر د شفاعت وي
د بخښن نارې بــــه کاندې پراکبرسرور
ســــتامت به وبخښي ته به راضي شې
بيادې بخښه دنيکانو پــــه قدرسرور
دمعصيت په رنځ رنځــــوريم دواغو اړم
د (ملا امير) دواستاشفاعت ده رضرر سرور

ډېر راغلي ستاغــــمونه زمــــاپرسر
زه خــــوشحال يم ياره مــــه شه مرور
پيداشــــوې زما صورت د غــــم د پاره
قبول کــــړې مــــابنده پر خپل بشر
په معنا کښي لوی نعمت ده غمې⁶² مه کړې
ډېر لذت لــــري تر قند و تــــر شکر
د عشق اورچي پــــه صورت⁶³ ونه لگېږي
که تــــه تــــه وي ته به نه شي اې غريبه

⁶² غمې = غم بې

⁶³ (صورت) بايد يوه خپه ولوستل سي

دملا اميرديوان

که نه ته وې نه دي زه څه برابر
 په مجلس دخـو برويانوکه ورگډ شوې
 پاکـيزه بـه ځني ځې لکه سپين زر
 تر دوه بـهـره شه⁶⁴ ورتېر هلته مجلس ده⁶⁵
 ته سامع شه دشين هې⁶⁶ دزېرو زور
 ستامقصود به تاته تې وجيم⁶⁷ (۲) انعام کړي
 دامقام دهـغه ده چي قبول کړي د(ده) در
 دتـوحيد تر سـوزن ووزه که يکتايې
 که دوتايې ځان يکتای کړه يک بشر
 خدايه (ملا امير) عامل دخپل بيان کړي
 چي تېريزي تر تـوحيد سم برابر

جفا دي اور لگـوي صنمه ليري کره نار
 ودي سوم سرتريايه خود به کـومه گفتار
 شيرين گفتار دجانانکه شنیده کـم ياره
 تر سرو مال يم ورتېر که کنسېنو ست زما پرکنار
 سيمين بدن دد لبر مثل بې⁶⁸ نه وي هيڅوک
 پتنې په اور تل سوځي اوس پر ما خوار راغی وار
 ستاد بهار بلبلان شيرين زبان دي گـويان
 ليري دي گـرزي زا غانو گل تې⁶⁹ نه وينم لار
 رنځور يم زما مقصود هته بې همپش موجوده

⁶⁴ په اصل کې ورته ليکلي دي: از شهر دنيا و آخرت گذر کن.

⁶⁵ په اصل کې ورته کښلي دي: مراد مجلس مشاهده ميباشد

⁶⁶ په اصل کې ورته کښلي دي: سامع قرآن شاه شوبمع عمل صدق

⁶⁷ په اصل کې ورته ليکلي دي: تاج

⁶⁸ بې = به بې

⁶⁹ تې = ته بې

دملا امیردیوان

دواله تاغ—وارمه پردردی پروت یم بیمار
 غمازه مه ک—په هی نه پېژنې خپل پردی
 زه دي دښمن گ—ړندی مخ له درخـم په تلوار
 ستادهجران تلخگي پ—رملازم شبخيزي
 برمن مکن ستمی ع—اشقان هست ناقرار
 ستاد وصال په هوا س—رگردان یم ترآسيا
 من چه ک—نم صنما پروت یم داورپرانگار
 ربه په روی دحبیب ما ک—ړې غالب پررقیب
 تویی گل من عندلیب نیست م—رابی توبکار
 چند س—وزم درآتش تراباشداین روش
 من غ—لام خدمتش م—ران مارازدیار
 ملا امیر هست فقیر م—رید شیخ کبیر
 م—راتوبه برتقصیر عفو خ—واهم زغفار

خ—م زلف توپیچ و تاب لکه م—ار
 ع—اشقان هست تشنه لبه ددیدار
 مجروح شد دل م—ن زدست جان ای صنم
 که دیدار را ک—ړې یاره زما دوا دپرهـار
 موس—م گل گل ، گل میشود شکوفه
 غفلت مکن ای بلبل آمدبتو نـوبهار
 چه گناه ک—رده عاشق دل و جان برده معشوق
 امانت کی میدهی ، دلبره و ک—ړه تلوار
 هست خندان دلبرم ن—ظربمن فگند
 شب و روزم انتـظار که را بنیکاره شي نگار
 سرگردان ش—وم دلبراستاد دیدن په هوا
 دیدار بمن کن ع—طاخای دکفاروده نار

دملا اميرديوان

(ملا امير) غلام دد لبر ستاد درگاه خاکستر
ربه زاري کـــومه مران زکـــوچه دار

ستا په عشق کښي قبلـــوم د ځان پېغور
هيڅ باک نشته که بر منډ يـــم که سرتور
نام و ننگ را خڅه ورک شو ستا په مينه
اوس د عشق پـــراس همپش يم زرین سپور
د دنيا کـــور که خراب شي نقصان نه ده
خدای دي نه کاندې خـــراب د عقبا کور
د نيکۍ پـــه زراعت که ځان کـــړې ستړي
پاک الله به شي خوشـــحاله هم غمخور⁷⁰
خـــوی د ترکو دئ چپاود عـــاشقان و
عاشقان واپه مـــغموم په غـــم نسکور
رقيب ان راتـــه ولاړتـــوره په لاس دي
نه بېرېم خدای را کـــړې د عشق اور
که يوزخم د خـــطار ابادي جوړ شي
په يوه گذار هـــزار کـــړم شل او کور
که محـــرم زه د دربار دخپل اشناى شوم
په کار نه لـــرم جنت حور غلمان نور
هغه څوک چي مستغرق فی الفيوضات شي
ځان کـــړي پتې د زمانې د شورشور
يوگوره، يوبوله، يو وينه، يو غـــواړه
(ملا اميره) يک بين شـــه نه يې شب کور

ستاد عشق په شراب گـــرزم مست خمار

⁷⁰ غمخوړته يې په اصل کي کښلي دي: نبي عليه السلام

دملا اميرديوان

له ماورک ځان و جـــــهان شوهم قرار
 راشـــــه ونيسه خبرد عـــــاشقانو
 چي حيات دي که مـــــمات دي که بيمار
 ستاد عشق په رنگ مي سور درون بيرون ده
 نه پـــــوهېږم چي لاله شـــــوم که انار
 ستاد درخـــــاوري به کړم په سترگو پوري
 خپل چشـــــمان روښانوم له گرد غبار
 بې تکليفه مي ناري دي په هررگ کښي
 دهـــــو هـــــواوازنغمه کړي واريه وار
 دتـــــوبې ونه که هرخو مېوه داره
 زمـــــاديارپه رنگ به نه وي مېوه دار
 که وفا کړې که جفا کړې مراد (دي) خپل ده
 ستا جفا ده سخته گـــــرانه دوفايم طمعدار
 عـــــاشقانو ځان سپارلی پر خپل يارده
 (ملا اميره) ځان سپاره پر حق ستار

ځان بېغم کـــــړه له دنيا څخه لکه مـــــر
 ستاد روح شـــــهbazگذر که تر عرش لوړ
 دا خلاص پـــــرميدان باندي شه محکمه
 بې اخلاصه وشيطان ســـــريې شو څوړ
 ربه راکاندي تـــــوفيق پر طاعت باندي
 د حساب په روح مامه کـــــړې په خط پر
 غريبې د دنيا بڼـــــه ده تېرېده کـــــړي
 د محشر په روح مامه کـــــړې غريب اړ
 ستاد بار د عـــــامو خاصو ، منعه نشته
 زه در تلمه رقيب کـــــړم په بد ککړ

دملا اميرديوان

تشنه لب يــــم دو صال جامونه را کړه
ما سیراب کړه تر دښمن مي کــــړه ته لوړ
چي هــــجران دي دو صال له مخه راغی
بې زحــــمته هنجه وړای نه شي کا کړ
هــــرسړی چي کسب وکاندي هلاک شي
په دهان کښي يې هــــرشۍ وي لکه گوړ
ســــتادرباره دپاکانو وودنيکانو
(ملا امير) ده گناه کار په گناه خړ

راشــــه زما د زړه همدمه و کــــړه ناز
لــــه رقيبې مي زړه تلــــخ ده لکه پياز
ستامحبت مي پت پــــه زړه کښي وساتلی
په آخــــر راخه فاش شو د زړه راز
گــــوياني له خپله ســــوزه دهرچاده
خه به وایم زمــــاهمت شو لکه باز
چي درون دچــــاپخته د عشق په اور شي
عاقبت تــــرد هــــان وزي درپه ناز
خه بنده خــــه يې همت خه يې طاقت ده
چي ستاد رله به در شي عــــاشق پایواز
دامید په دریاب غــــرق لکه غواص يم
درېه کله په لاس را کــــړي زما د مساز
جا هــــلان مي له طاعته غافلان دي
غفلت وړي گــــويامره دي په مجاز
(ملا اميره) گــــمنامي و خاکساري کړه
خپل خــــان بوله کم ترملخ هم تر تاز⁷¹

⁷¹ تاز: یوراز حشره ده. چورچورکه (پښتو پښتو تشریحي قاموس)

دملا اميرديوان

ستاوديدته زمـاډ برکېږي هـوس
محروم مه کـږه ماغـريب لکه مگس
دو وصال دباغ دي سخته گـرانه لارده
گرانه نه ده چي فـرياد کـږم دجرس
ستادديدخيال به ونه وزي زمـاله سره
که رقيب راته غـونډۍ کـږي خاروخس
سمندرنگه سـاکن د عشق په اوريم
نه په مرم نه دوتـولـرمه وس
ديوسف په شـان بندي دغم په شاه شوم
دو وصال کاروان مي شه ډېرو ډېرپرس
هرمـرغه چي وي ايله په هـواگرزي
چي بندي شي گالـوي بـندد قفس
که وصال غـواږي خدمت په اخلاص وکړه
په هـردم درته حاضر فـريادرس
ستادسترگـوکتوايستم له حاله
پردغـه حال پېژنـم کس وناکس
دايقين ده چي دمـرگ سپاره به راشي
(ملا اميره) تاله خـه خندا هـوس

سـتاپه فضل به خلاصـږم له خناس
تل جهادورسره کـږم يـم په هراس
زمـاپه زړه کښي اچـول دخطر وکاندي
غواږي ما کـږي مسوس⁷² په ډېرو سواس

⁷² مسوس: هغه څوک چې وسوسه ورلوېدلې وي.

دملا اميرديوان

که توفیق می خدای رفیق کرپرده باندي
پرې بې نه ږدم بې مـــــرگيه په خپل لاس
چي دښمن دچاپه کورشي حال بې⁷³ څه وي
زما پرکـــــورهمېش ولاړدښمن آس
راداخل زما په خـــــونه نفس شيطان شوه
بندگي مي پـــــه عذاب شوه وکره قیاس
په تصدیق وپه اخـــــلاص عبادت وکره
ځان ساته قـــــوي دښمن لـــــري خناس
ښه صفا کـــــړه روح و زړه په ذکر و فکر
خپل دلبر لـــــره ورځه صاف ترالماس
هـــــر عامل به جزا مومي د عمل خپل
(ملا امیره) نیک پـــــرېد وکره تل پاس

خدای درکـــــړې ډېر دولت سنگ پارس
ســـــتاپه زړه کښي مکان لکه پانوس
ددولت دي هـــــوادار ډېر دښمنان دي
پسي گزري کيقباد هـــــم دقيانوس⁷⁴
ښه دولت لـــــره زنانونه نگاه کړه
پـــــرپيره شه که سړدي وي که تموس⁷⁵
ترســـــه هاره بيداري کړه غفلت مه کړه
که غـــــافل شوې پرتانغ کوي خروس
که دي دادولت نـــــگاه کړته بادشاه بې

⁷³ بې = به بې

⁷⁴ کيقباد: د ايران افسانوي پاچا چې وايي سل کاله يې په خورا عياشي کي پاچهي کړې وه (غياث)
دقيانوس: يو ظالم پاچا و چې وايي اصحاب کھف دده له بېرې له ښاره وتلي و او په غار کي پټ سوي وو
(غياث)

⁷⁵ تموس: دگرمۍ موسم. دکندهار پښتانه تمونښ ورته وايي.

دملا اميرديوان

مــقابل دي نه وينــمه چين وروس
سنگ پارس که داخل په لــوی بازارکړې
خدای به درکړي خوشحالي تــرنوعروس
تکلیفات دشــرعي پند پر خپل سرکړه
(ملا اميره) بي تکلیفه لرگی نه کېږي ابنوس

په صیقل ســره گناه کــړه دزړه تراش
د توحید پــه نور غایب کــړه بد خفاش
که صادق یې اــمرونهی کــړه محکمه
په قــرآن کي نقش کــړي دی نقاش
خــو باطله مــد عاد د بنمن نه کړې
مــد عاد د بنمن دی پــه شرعه پاش
ته آئینه دشــرع نسه⁷⁶ و خپل مخ ته
ستاعیبونه به بــکاره شي بې تلاش
هــربنده چي پــه اخلاص بندگي نه که
په قیامت بــه شرمنده وي مخ یې خراش
هــرباد شاه چي پرسپاه دولت بسیارکړي
هــرسپاهي وي تېر تر سرهم تر معاش
(ملا اميره) د ون همته تــر هر چایې
هسي کم یې د دنیا تــر ادنی ماش

په حصول دمقصود تل گــرزي دروېش
پرې بــه نه زدي خپل مقصود په زړه دلرېش
ترک وهــلې ده دنیا د خدای دوستانو
تر دنیا تېر شــو و محبت د خدای ورپېش

⁷⁶ نسه = نېسه

دملا اميرديوان

بي له جذبه دوه جهان كله هېرېږي
 كه مـ جذوب شوې له تاپاته گاوومېش
 طريقه و عشق ته جذب الهي ده
 ته عاشق يې كه رب جذب كئ⁷⁷ درپېش
 كه عاشق شـوې دغه لوى فضل درب ده
 داسـم ذات په تبغ زخمي زړه همېش
 دخداى اسم ده ساكرتابه مسكور كړي
 يك بيني ويك خو اني به كړي ستاكېش
 متنفر به له مخلـوق ظاهرباطن شې
 كع دي ياروي كه اشـنـاوي كه دي خوېش
 ښه بيان د جذب عشق ده مـوـمنـانو
 (ملا امير) يې بيان وكئ⁷⁸ خيراندېش

په خپل ژوند چي خپل يار نه كړې فراموش
 خپل يار بـلـولـه تابه كاندي زرین پوش
 و عاشق ته د معشوق صفت شكروي
 په ظاهره وي آرام باطن پـه جـوش
 په خپل عشق د طاعت بار پر معشوق سپك شي
 پروانه كه د دنيا پـه خريد فروش
 عشق هـغـه دئ چي پر شرع موافق وي
 مخاف له شـرـيعـته شيطاني حق فراموش
 نه ده چا ميندلى عشق پـه كسب جـانـه
 دالباس دهغه چاده چي يې رب كاندي وروپوش
 دديداردي طلبگار عاشـقـان واره

⁷⁷ كئ = كړئ

⁷⁸ وكئ = وكړئ

دملا اميرديوان

همېشه وي سرگرځـردان گرزي مدهوش
 (ملا اميره) که صادق يې پـه طلب کښي
 شب وروزد جفا زهـرکړه ته نـوش
 همېشه بيان د عشق کـړه (ملا اميره)⁷⁹
 په بيان کښي دي ثـواب ده نه شي خموش

ز مـا د زړه خيال تېرېده کاندې ترعرش
 ارام نه که د دنيا پـرفـاني فرش
 ستاد عـشق له برکته مستغني شـوم
 دوه جـهانه راته هيڅ شـوه لکه قرش⁸⁰
 راڅخه هېر دهر شي خوند شي په دهان کښي
 نه پـوهېږم چي داتـلخ ده او که ترش⁸¹
 چي د عشق په اورمي سـوی دل و جان ده
 جنگ آسان شـود اورس⁸² هم د حبش
 سـتاد عشق په جامو هسي مست خـماريم
 دنا کس اوس منت باريـم هم بارکش
 رقيبـان راتـه ولاړ ستا په کوڅه کښي
 پرورم مانـوش کـړي دی ستا برش
 دوي چشـماني مي خلور شوې ستا په لوري
 منتظر درتـه ولاړيـم په جنبش
 توکل پر خپل خـالق کړه (ملا اميره)
 خپل خـالق بيا له تا کاندې سوال پرسش

⁷⁹ اصل: ... ملا اميره فقيره

⁸⁰ قرش: ديوې سکې نوم دی.

⁸¹ اصل: ... داتلخ ده که شیرين ده که ترش

⁸² شاعر دلته (اورس = روس) له عامه محاورې سره سم راوړی دی.

دملا امیردیوان

دخپل یار طلب کـــوه تل پـــه اخلاص
 ځان غوټه کـــړه په دریاب لکه غواص
 عاقبت بـــه درپیدا کـــړي ترسرتېره
 ته بـــه شې په دغـــه درکلان خواص
 که دي ســـرله تنه بېل په غواصۍ شي
 په عقبا بـــه پیدا کـــړي دسرقصا ص
 په طلب کښي د وصال که څـــوک فنا شي
 رب به ورکـــړي درجه د خاص الخاص
 په تـــقوا و په اذکار زړه نـــرم کېږي
 پـــه مثال لکه چي نـــرم ده رصا ص⁸⁸
 راشه پرېږده دادنیا طلب دیار کـــړه
 ته مسلـــم یې نه ولید بن عاص
 د دنیا مـــحبت حـــجاب ده (ملا امیره)
 راشه ترکه دادنیا کـــړه په اخلاص

دمعشوق دربار له ځـــم لـــرمه عرض
 که نـــقاب له مخه واخـــلي سرعوض
 زه عـــاشق یم منتظر ســـتاو دیدن ته
 ستا په دید ستا پـــه رضا لـــرم غرض
 که عـــطاراته دیدن کـــړي زما صنمه
 زه څـــو شحال یم که وړیا وي که په قرض
 بې له تامي هیڅ مـــقصود په زړه کښي نشته
 پر عـــاشق باندي طلب دمعشوق فرض
 عـــاشقان پـــه هجران سوي دي دلبره
 ارام نه کـــړي یو ساعت پرزمین ارض

⁸³ رصاص: قلعي (بیورازفلز).

دملا اميرديوان

هغه څوک چي توانگر په قناعت شي
زړه يې خلاص شي د دنيا له سخت مرض
دانا يانول سره لپاره بس ده⁸⁴
(ملا اميره) جا هلان دي په زړه قبض

وخپل يارو ته ژراده زما فقط
توکل پرتا، نه پرېل چاده زما فقط
بڼه مې يار بڼه يې ديدار ده بې مثاله
ستاديدار ته دېره تم ناده زما فقط
محروم ستاله ديداره هغه څوک دي
چي کافروي دي د بڼمن ستاده زما فقط
تل د زړه د پگ په جوش د عشق په اور
ترچشمانو مې خوناب گاه و بيا گاه ده زما فقط
پخته کار عاشقان موج لکه درياب کړي
ځني ورک ځان جهان محبت پرتاده زما فقط
منصفان که انصاف وکړي په خپل ځان کښي
هيڅ منت به نه پرتاونه پرماده زما فقط
په عالم کښي منت بار شوي (ملا اميره)
د تهمت په پېټي ماته شوې ملاده زما فقط

څو به گرز مه ژوندي پردا بساط
طمع نه کړم چي پيدا به کړم نشاط
شيرين عمر په غفلت را باندي تېر شو
نه مې وکړه بڼه تقوا و احتياط⁸⁵

⁸⁴ اصل: ... لپاره بس وکافي ده

⁸⁵ اصل: ... بڼه تقوا و عبادت احتياط

دملا امیردیوان

دنیا خای د کوچ و بار هیخ باورنشته
 وداناته ده خـرگند لکه رباط
 زندگی کـپه واره صرف په عبادت کنبی
 تېر بـه شې د باد په شان پر پل صراط
 هیخ عـاشق به له رقیبه وېره نه کړای
 که له یار سره یې نه وای اختلاط⁸⁶
 د اسم ذات په تېره تیغ کـپه زړه دو نیمه
 (ملا امیره) ډېر بـه خو کړې انبساط

د عشق بار زمـپه شاده سخت غلیظ
 راته جوړه تـماشاده بخت غلیظ
 عاشقانو ته یې دام د زلفو ایښی
 عاشق بند شـو و تر دابند نشست غلیظ
 بد عـمل راته رقیب شو زما وځان ته
 نیک عمل ده زمـا وځان ته تخت غلیظ
 دغه تخت مې د باد شاه پر تخت بالاده
 وړې نه کـم زمـا تخت ته بخت غلیظ
 راڅخه هېر دیار محبت کـپه دوه جهانه
 همېش سپورد عشق پـر آس یم سخت غلیظ
 نن تناب دو صـال تینگ نسه محکمه
 دا تناب ده ډېر د یار مـخت غلیظ
 عروه الـو ثقی رب بللی خپل قرآن ده
 ته عامل شه (ملا امیره) د قرآن نوشت غلیظ⁸⁷

⁸⁶ اصل: ... که له یار سره یې نه وای سروکار و اختلاط

⁸⁷ په اصل کې ورته کنبلي دي: هرچه در قرآن نوشته شده است، همه احکام محکم است.

دملا اميرديوان

زه طامع يـم دديدار لـرمه طمع
 زه بلبل يـم دگلـزار لـرمه طمع
 سياحـان چي سياحت پرزمين کاندې
 زه سياح يـم دبهـار لـرمه طمع
 جوش خروش د عاشقانو په سينه کښي
 زه عاشق د فيض انـوار لـرمه طمع
 چي تشهيراختياروي هـغه خامـان دي
 زه پخته د گـمناميه، د قـرار لـرمه طمع
 نابالـغ فقيران ډـردي، پيري کاندې
 زه بالـغ د بـڼه رـفتار لـرمه طمع
 په طريقت کښي نابالـغ په کسان دي
 زه بالغ د طريقت يـم د دستار لـرمه طمع
 کمينه بنده دخـداي (ملا اميره) فقيره
 د تاخـون په وينو سور لکه انار لـرمه طمع

دلـاله په شـان ز مـاده د زړه داغ
 سـتاد عشق له غـمو، نه لرم فراغ
 د بلبل په شـان طلب کـوم د گـلو
 که مي وليـداي د يـار د حسن باغ
 که صدف رنـگه سـينه شـوه د چـا صافه
 په صدف کښي دررو بـڼـان وي لکه چراغ
 د حقيقت پـر گـلستان بلبلان گـرزي
 کله بـڼـايي چي ورگـډ به شي تورزاغ
 (ملا امير) غريب درد منده ستا په عشق کښي
 په وصال سرې⁸⁸ معطر کـړه جان دماغ

⁸⁸ سرې = سره بېې

دملا اميرديوان

خداي دي نه کاهيخ مسلم له عشقه صاف
 چي له عشقه وي خـالي ، ده بي انصاف
 هرمومن ايـمان راوړي په خپل عشق ده
 دکافرو چي عشق نه وحساب نه شوه له اشراف
 دجاهـلو رجـوع کله شي وعشق ته
 عاشقان دخپل زرگي کاندي طواف
 له ازله قاسـم کـري بـنه قسمت ده
 کافـران به په عـذاب مومن معاف
 پرزاهـد وباندي سپک بارد طاعت ده
 سبب داده پـرمحفوظ بي ده عشق چاف⁸⁹
 هـغه چاته چي طاعت مرغوب محبوب شي
 داهـمه ده واړه عشق ، وکـړه انصاف
 دزاهـد وکفاف قـوت ولايموت دي
 پـه زيادت بي حکـم کـږي داسراف
 سرگـردان اهل دنيا دي په طلب کښي
 موړپه نه شي مگر خـاک شوشکم ناف
 خـداي دي صبرقناعت زما روزي کړي
 (مـلاميره) لـه خپل نفسه کړه خلاف

که صـادق بي له گناه کـړه خان حنيف
 په تـقوا و عبادت کـړه نفس ضعيف
 دنیکانـو محبت دـخان عادت کړه
 خـداي دي نه کاندې گـمراه دچا حريف
 دجاهـلو له صحبتـه بـعيد گـرزه
 په صحبت بـه دنیکانـو وشي لطيف

89 ښايي چاپ وي ؟

دملا امیر دیوان

عشق بازي له ميانه واخـ____له که دانا يې
 په خپل ځـان کـ____په جامه د عشق لفيف
 پـ____ه ويل د محققانـ____و فـهم وکړه
 هـ____رگفتن يې تـ____رمرجان و در ظريف
 هـ____رکامل له خپله سـ____وزه تصنيف کړی
 ناقابل ده (مـ____لا امير) کـ____وي تصنيف

ماچي و خـ____وړل ديـ____اردلاس تریاق
 راخـ____ه ورک شـ____و وخت د صبح ودا شراق
 ستاله حبه ما سیوا شـ____وه فـ____راموشه
 بیا پـ____ه یاد د یار شیرین دهـ____ان بزاق⁹⁰
 سرگردان و پای دوان شوم په عالم کـ____نبي
 د عشق آس مي خابک وليد تـ____ربراق
 چي وصال مي د دلبرپه کـ____وڅه وشو
 دا خـ____لاص پـ____رمیدان پاته شومه طاق
 له هـ____غه پس خوشحالي شوله راپـ____ښه
 بیا مي وليد ځان جـ____هان شومه آفاق⁹¹
 په ظاهر صورت مشغول يم له عالمه
 ذممه شـ____وله بدل پـ____ه نېک اخلاق
 (مـ____لا امير) ده مـ____درس د عشق په علم
 دهـ____ر بیت ثواب دې⁹² ډـ____پرشي تر عتاق⁹³

سـ____تاد وصل د گلشن زمـ____ا اشتیاق

⁹⁰ بزاق: دخولي نارو ته وايي. کله کله دخولي په معنا هم کارېږي.

⁹¹ په اصل کې ورته کـ____نبي دي: برهوش آدم

⁹² دې = دي يې

⁹³ عتاق: د مينځواو مريانو آزادول

دملا اميرديوان

څه به واييم دهجران دلـوى فراق
 زه ترسرو ترمال و خپل جانان ته
 خداى دى نه کاندې زما قـول په نفاق
 په ژړا سره زمـا بـوتې کاني ژاړې
 خلاف نه ده دمـعشوق عاشق مشتاق
 بد عمل زمـا حجاب ديار له مـنځ شو
 ورکـېده دى د حـجاب په نـيک اوراق
 د تـو حـيد په درياب غرق شه حجاب نشته
 بـه وصال به دى روزي کاندې رزاق
 د قسمت بـرخي و هر چاته رسېږي
 منتظر ورته ولاړ دى تـول عشاق
 دوه جـهان چي له تاهېر شوه (ملا اميره)
 څه په کار دى خـراسان ملک د عراق

بې جذب الهي به څوک پيدا کړي د زړه چاک
 هغه به مجذوب کېږي چي يې رب که سينه پاک
 عامل د شريعت شه ته خضوع و انقياد کړه
 تمثيل دامرکاندي زياتي نه لري هيڅ واک
 که فضل دربوشي تابه کي⁹⁴ شاه شاهان
 رتبه د عشق به درشي تابه کي⁹⁵ خس و خاشاک
 هغه (مي) بختورده چي دى تېر تر نام و ننگ شي
 محکمه شريعت وي پخپل دين کښي وي چالاک
 د عشق مثال غمى ده دوه جهان قيمت نه دى
 فرض (بي) پتېده دي چي له تانه شي بېباک

⁹⁴ کي = کړي

⁹⁵ کي = کړي

دملا اميرديوان

گوره هرزارع چي تخم خرڼه که په مخکه
حرام باندي خرمن دئ هم ثمر و هم خوراک
حال داليا و گذشته و وپسه داشان و
په درون کښې جوش خروش ودهيچانه وادراک
خامان هغه کسان دي چي ظاهر جوش و خروش وي
نه وي دی تېر شوی ترننه سره افلاک
روح دده محبوس وي په ناسوت په ملکوت کښي
ذيقه يې سينه وي غريب گرزي گريوان چاک
خپل نفس ورته وايي تر تانسته (هيڅ) ذا کربل
که دی په دا غلط شوتلخ يې کئ شیرين باغ ناک
بسکه (ملا اميره) څه ويل دي ترخوله خېږي
فقيران دز ماني دي مبتلا څه ورته شا ک

من وعــن د کتاب ورک دهغه چاشي
چي د عشق دودونې⁹⁶ برشي تر د اووه سماک
درې ذکره په حديث کښي بيان شوي که خبر يې
يومي لساني دويـم قلبي دريم روحي ثناک
لساني مي لقلقه ده قلبي ذکر و سوسه ده
روحي مشاهـده ده در سول په قول پاک
فرحت دروحي ډېر دئ که پـرو رغي سالک
پـر (ملا امير) چي راغي همېشه ده فرحناک

هر مريد دي خپل شيخ بـولي پير کامل
تابـه کاندې و مقصود تـه پير و اصل
سست يقين که مـريدې د واصل و که

⁹⁶ دودونې = دودونه ئې (لوگي ئې)

دملا اميرديوان

دی به پاته معرا⁹⁷ شي بي حاصل
 اول شرط دمريدي مي خپل يقين ده
 که شرط ترک شي مشروط پاته شي عاطل
 پر ناقص که کامل يقين خووک و که
 ستاد پاره به ناقص پير شي کامل
 هر مريدي و خپل شيخ ته تسليم کاندې
 په دغه تسليم به شي بالغ عاقل
 جماعت ورد وظيفه پر خان لازم کړه
 تقوا خووی کړه دگناه نه شي عامل
 د سلوک بيان مي کړي په پښتو دئ
 (ملا اميره) فرق کوه د حق باطل

رانبکاره شوه داشنای حسن جميل
 محسنات د دنيا شوه خو وار و ذليل
 بنيايستي د دواړو کونو سرکوزي که
 چي بي وليد زما ديار حسن اصيل
 په کامل صفت موصوف زما دلبر ده
 خووک به نه وکي⁹⁸ سيالي کثير قليل
 ترچشمانومي خو ناب ستاله فراقه
 نه په هوهرم چي قصير شي که طويل
 په طلب دخپل جانان يم سرگردانه
 پرې بي نه ږدم که غرق شم په رود نيل
 سرو مال زما فديه ترخپل جانان ده
 (ملا اميره) صادق شه مه کړه تعطيل

⁹⁷ معرا: لوڅ لپړ

⁹⁸ وکي = وکړي

دملا اميرديوان

ستا ووصل ته حيران ده زمادل
 شين توتي دگلستان ده زمادل
 له فلکسه سنگ رېزي راباندي اورې
 سرگردانه پرزمين هم پراسمان ده زمادل⁹⁹
 خوب خدا را خخه ورک ديار په مينه
 خودبه ژاري په طلب دخپل جانان ده زمادل
 پر عاشق د معشوق کله دلسوزي شي
 دلسوزي مهرباني ته نگران ده زمادل
 غم د عشق را خخه هېرکړه نور غمونه
 ستاله غمه سرگردان هم نالان ده زمادل
 د ظاهـر د بنمن که زرتوري په لاس وي
 هيڅ باک نشته په عذاب له نفس شيطان ده زمادل
 بندي کړي دي ده جبر په زندان يم
 متنفر له اختلاطه دانسان ده زمادل
 ځان ملبوس د بې ننگيه په لباس کړه
 (ملا اميره) له جهان خخه ترسان ده زمادل

د ساقی له برکته ملک گلزاروینم
 پررگلانو د بلبلو چوڼهاروینم
 زه بلبل ستاد گلشن یـم بل گلشن څه کوم
 خـزان نشته ستا گلشن همېش بهاروینم
 هر گلشن لـره خزان شته له فلکه
 په امان زه ستا گلشن له هراضراروینم
 عاشقان مي بلبان ديار د باغ دي
 ساکنان (مي) عاشقان زاغان فراروینم

⁹⁹ تردې نيم بيتي وروسته دوهم نيم بيتي څلور څپې زيات دي.

د ملا امیر دیوان

نـو شته مي پر محفوظ دفتر د عشق ده
 تسلسل د عاشقان واريه واريڼم
 مونانو موني په عشق پيدا کړه
 په عقبایې لویه گټه د دیدار وینم
 له دیدار څخه محروم ټول کافران دي
 عشق بې نشته دوی مقهوره د قهار وینم
 بڼه شیرین بیان د عشق ده (ملا امیر)
 راشه وخت کوته دئ اوس تلوار وینم

خدای را کړی پاکیزه دین د اسلام
 دغه رحم درحمان ده لوی انعام
 جماعت مي طریقه د پاک رسول ده
 خبردار شه لمونځ ونه کړې بې امام
 تارکان د جماعت به شرمندې وي
 په عقبابڼه مختورن وي هم بدنام
 تل درود واسـتـغفار وایـه په ژبه
 شفاعت به دي روزي شي د نبي خیر الانام
 توکل تقوا همېش پرځان لازم کړه
 د بنمن بند کړه د خضوع په محکم دام
 بیا منقاد د خپل پادشاه شه که دانایې
 محکومي ته همېشه کړه د حکام
 (ملا امیر) غریب دوعا گوی دهر مومن ده
 خصوصاً د خپل پادشاه هر صبح وشام

د یار دیدلره ورځم بې پروبال یم
 له دیدنه بې شرمېږم بې جمال یم

دملا امیر دیوان

زه غلام يـم بېکاره ديار په کار کښي
 کم همته بد هنره بد خصال يم
 بندگي دي قبلوم پردوه چشمانو
 ياره ته مي کړه قبول زه ډېر مـلال يم
 رقيبانو سرگردان کړم په عالم کښي
 ستاد ربار لـره درځـم بند په جنجال يم
 درقيب له هـمراهـي مي سل توبې دي
 نادیده يار مين کړي پرشين خال يم
 کيمياگر (دي) دکيميا په طلب گري
 ديار وصل زمـا کيميا په قيل وقال يم
 عاشقان کيمياگران طلب ديار کړي
 که غافل شوم له طلبه بد فعال يم
 دتغير تبديـل لار نشته زمـا ويار ته
 په طلب بـي دوصلت ودوصال يم
 حيران ډېر مه وځان (ته) وجهان ته
 ولي ورک ځان وجهان شوي کمال يم
 زه منکر له بندگي دنفس شيطان يم
 (ملا امير محمد) بـنده دذوالجلال يم

په ظاهر غريب ملا باطن ملنگ يم
 په اسم ذات سـره خوشبويه ترلونگ يم
 لـوی اقليم دمو من زړه ده بي پايانه
 وربې¹⁰⁰ نه کړم له غماز سره په جنگ يم
 که لښکر ددښمن ډېر ده هيڅ باک نشته
 پنځه غشي مي په لاس ناست پر پلنگ يم

100 وربې = ورپه بې

دملا اميرديوان

پنڄه غشي مي پنڄه فـرض لمونځونه
 ڪه ماتيـنگ ڪـه زه ولاڊيار پرننگ يم
 ديارنگ مي جـماعت دپاک رسول ده
 مومنان بي¹⁰¹ تينگ ووه ناصح لنگ يم
 پاک مسجد مي ده پالنگ مورباندي ناست يو
 پري بي نه ڊم ڪه هرڇوپه صورت خورنگ يم
 ڪه وصلت له ياره غوارې لارده ده
 ڪه مي تينگه ڪه دالار بادشاه اورنگ يم
 افضل ڪري خدای زمـور دين ترکل اديانو
 ڪه عامل دشريعت شـوم زه خوش رنگ يم
 ستاد عشق له زخمه سورل ڪه سورگل يم
 عاشقان دي واره سره ، نه چي زه رنگ يم
 دو صال طلب لازم پرمـما غريب ده
 دهجران په اوردي سوي خـوار پتنگ يم
 همراهي دبي دينانو په کار نه ده
 بهتر د اچي له بي دينو خـخه پر خنگ يم
 ڪه رويت مي په نصيب ستاله جمال شي
 خورند سـربه همپشه لکه متنگ¹⁰² يم
 دسراج الملت والدين بنه دبدبه ده
 (ملا امير) دده دوعا گوي نه دپرننگ يم

ڪباب ڪـري دي زمـازره اوردهجران
 دغه اورهـجران ديار غوارم تاوان
 په عوض ڪنبي وصال غوارمه جانانه

¹⁰¹ بي = به بي

¹⁰² متنگ : ڪمند ته وايي (ظفر اللغات) او ڪمند دلومي په معنا دلته له بيت سره سرلگوي.

دملا اميرديوان

که وصال معاوضه شي نشته زيان
 معشوقه له عاشقانو حجاب نه شي
 دا ادب ده د عاشق معشوق ترميان
 که عاشق لهره سل روح د خان پيداشي
 همگي به کي¹⁰³ فديده تر خپل جانان
 پسه دنيا کښي يې بل حب و مقصود نه وي
 کل مقصود يې وي دلبر، ژاري حيران
 هغه خوک چي پسه نظر د معشوق نیک شي
 بيا يې سپور کاندې د عشق پر آس دوان
 د دنيا نام ننگ واره ځني هېر شي
 پروانه کړي د دنيا په سودو زيان
 کل همت يې وي مصروف ديار په حب کښي
 بل حب نه کړي صادقان دي عاشقان
 پسه بيان د عشق شيرين مي روح و جان شو
 (ملا اميره) درپاشه پرسپين ميدان

ستاله غمه راته اوردئ کل زمين
 بې مثال ده زماد لبر مخ بې رنگين
 محبت زما و سويله ده و وصال ته
 رقيبانه و راته کړي دئ کمين
 بل اسباب د عاشق نشته بې له عشقه
 د عشق اور به و سوغې رقيب لعين
 بې تکليفه هېڅ قاصد مقصود نه مومي
 سرگردان دي قاصدان په زړه غمگين
 اومي غوښي چي په دېگ کښي جوش ونه که

103 کي = کړي

دملا اميرديوان

وېې نه خوړي که غني وي که مسکين
چي پخته د عشق په اور کښي عاشق نه شي
حساب نه ده په رتبه دکاملين
د خامانو خامکاري سوزو وگدا زده
تل به ژاري دی بعید وي له تمکين
په بيان د (ملا امير) هغه پوهېږي
چي سالک وي پخته کار زړه يې وي سپين

په تناب د زلفو بند یم د جانان
نه خلاصېږم که بنډمه دوه جهان
هیڅ مي وېره له رقیبه غماز نه شي
پر خوان وینمه پیره د تور زلفان
شش طر فیهوضات د جانان اوري
خالي نه ده هیڅ آفاق زمین اسمان
عاشقان همېش په غم کښي خوشحالي که
وصال غواړي پروا، نه کړي په هجران
که نن گوري تورو سپين ديار په خط کي
ته عامل شل شه همېشه گزره ترسان
نه حسب نه به نسب د چاپه کار شي
چي حاضر شي د محشر په لوی میدان
خوشحالي د نیک عمل ده ونيکانو
بد عمل به غمگیني شي دعصيان
که رضاد جانان غواړي رضا پرېږده
که جانان له تارضا شوخه په کار حورو غلمان¹⁰⁴
درضادي طلبگارزه خو اړبنده یم

¹⁰⁴ د انیم بیټی ترنور وڅلورڅپې اوږد دی.

دملا اميرديوان

(ملا امير) ده گناه کار غواړي غفران

چي خالق تخليق وکړئ¹⁰⁵ ز مـــــاد ژوندون
 بيا عاشق يې پر ځان کړم راغی بېلتون
 په خپل عشق ســـــره طالب زه دو صال شوم
 شب وروزي م سرگـــــردان په جگر خون
 نه پوهېږم ز مـــــاپه باب قلم څه کنبلي
 چي يو غـــــم وي نوشته که پـــــه زرگون
 که مي ورکه خـــــوب خندا شوه ستاله حبه
 پـــــه کار نـــــه دي د دنيا پر نعمتون
 نـــــور غـــــمونه راڅخه هېر ديار غموکړه
 يار نيولی دئ له مـــــخ ســـــل حجابون
 محرمات شېهناک شـــــوه سل حجابه
 له مذکـــــوره تقـــــوا کاندې صالحون
 په نصيب د عـــــاشقانـــــو عجز و نياز ده
 ديار حې د عـــــاشقانـــــو د ژوندون
 تل مشغول ديار پـــــه وصل صادقان دي
 سمندر غـــــوندي ساکن اور يې مسکون
 تمام صورت مي ستاد عشق په اور کباب شو
 (ملا اميره) تالـــــه اورد عشق صابون

معشوقـــــان د عـــــاشقانـــــو قاتلان
 بې تقصيره ځني يـــــوسي دل و جان
 په عالم کنبې سرگـــــردان گريان وي
 بيا يې قـــــوت وي د زړه وينه دخپل ځان

¹⁰⁵ وکړئ = وکړئ

دملا اميرديوان

خني ورک صبر و سکون ديار په مينه
 همپشه يې اوښکي ځي تر دوه چشمان
 بې غمي شي پر حرامه په دنيا کښي
 د فراق او ښکوتر ځان وگرېوان
 دوه جـهانه خني هېر شي بې دلـبره
 سرو مال کـري صدقه تر خپل جانان
 په کـوڅه ديار ولاړې نام و ننگ وي
 مـرتبه يې وي بلنده تـراسـمان
 په اول کښي محبت بيا گـمنامي ده
 (ملا اميره) گـمنام شـه که يې پوهان

له هـجرانه همپش ژاړم پـه نارو
 ديار ديد پر مـاشيرين، تر قند مسرو
 درقيب پـه محبوسـي به هيڅ بندنه شم
 زه محبوس يـم دخپل يار په زولنو
 چي يې تـوري زلفي بيا پر مخ خپرې کړې
 عاشقان سينه سوزان په اند پښنو
 رقيب يې راته کښېنول په څنگ کښي
 اوس مي ولي په تـکړو¹⁰⁶ په سنگ رېزو
 بـدبختي درقيب داوه لـه اوله
 چي يې ذات دده پيدا کړلـه اورو
 بيا يې وکړ تـکبر پـه سجده کښي
 په کار نـه شـو عبادت د ډېر کلو
 رقيب يې دښـمنان د پاک ايمان دي
 (ملا امير محمد) خـغله په گامو

¹⁰⁶ کټ مټ وليکل سو

دملا اميرديوان

خال دي ايڻي دئ پــــه ميان ڪنبي دابرو
 نن مجنون غوندي عــــذاب ڪر مه ليلو
 ودر بارتــــه دي ملنگ پــــردوهه ناست يم
 ولا ڀه نه شــــم مگر ديدرا ڪر ڀي خيالو
 منتظر دي دديــــدن لکه بلبل يــــم
 خوبه گــــر زمه محرومــــه له ڪتو
 ياره جــــور ڀه شڪوفه پــــه زمستان ڪر ڀه
 او ڪه نه وي جان دــــم غ مي ڪر ڀه خوشبو
 جــــد ايي ديار ترخه وصال شيرين ده
 ڪه يــــو خله وصال ڪاندي نن پېرزو
 عاشقان دي شــــه بازان ديار ڀه مينه
 سرگــــردان دي پر زمين پر لــــو يو غو
 ربه روي ستاد دوستانــــوم ي درو ڀي
 عاشقان ڪــــر ڀه منور ڀه انوارو
 ستاد عــــفو مقام پت له هــــره چاده
 (ملا اميره) عــــفو غوا ڀه پنه زارو¹⁰⁷

زمــــاپه زڀه يارد عشق اورولگاوو¹⁰⁸
 بيبي روح راخه يوو ڀه غم بي نورولگاوو
 خوشحالي دزندگي را پوري غم شوه
 غم بي دروننده هجران زور پرما پورولگاوو
 دنفس باغ مي ســــتاد عشق ڀه اورا ڀه شو

¹⁰⁷ ڀه مقطع ڪي لڙڻه تصرف سوي دئ. ڀه اصل ڪي داسي وه:

ستاد عفو مقام پت له هره چاده زماد لڀه

ملا اميره عفو غوا ڀه چر ڀه زارو

¹⁰⁸ شاعر (ولگاوو) دخيلي لهجي سره سم ڪنبي دئ اوسني ليکدود ڀي (ولگاوو) دئ.

دملا اميرديوان

یک بینی یکجهتی بیا پرما زرو و لگا و
مچوف زړگی می ډک په سل فکرو و
د توحید په نور شو ډک عجب یې شور و لگا و
رقيبان حیران ولاړ زما و حال ته
د توحید نور می پیره په رقیب او رو لگا و
د معشوق په طلب ستړي عاشقان ده
(ملا امیر) می په طلب سرخیل گورو لگا و

راشئ — مو منانو دخپل رب ثنا گو یی کوو
محکمه پر خپل دین شو بادشاه ته دوعا گو یی کوو
راغلي اروسان دي دوی و موږ و ته حیران دي¹⁰⁹
غیرت د دین به وکړو موږ به هم پهلوانی کوو
حیات دي زموږ بادشاه وي کل اسباب برابر وینم
قتل به کفار کړو موږ پر دوی شمشیر بازی کوو
پر خلافت د چار یار دي محکم زموږ بادشاه وي
مغلوب دي کافران شي چي پر دوی موږ غالبی کوو
بد بخته کافران دي نا امید له قرآن دي
فتح به خدای را کړي د قرآن موږ پیروي کوو
انگړیز که اروسان دي زموږ جنگ خځه ترسان دي
مومنان ټول شیران دي اوس پر دوی به چا بکي کوو
ترسان می اروسان دي دلاوره مومنان دي
غازیان منتظران دي موږ دوی ته کار سازي کوو

¹⁰⁹ دامیر حبیب الله خان په وخت کي افغانستان ته دروسانو دراتگ خبره له تاریخي مدار کوسره سمه نه څېړي. دشاعر مراد به یاهه سیمه کي د بلشویکي نفوذ دخپریدو خطروي اودی به یې دروس د تجاوز په نامه تعبیروي او یاهه نو پر دقد باندې دروسانو پوځي تېري ته اشاره وي. دغه واقع د غازي امان الله خان د پاچهۍ په اووم کال پېښه سوې ده (۲۷ قوس ۱۳۰۴ ش) او په دې ډول نو تر دغه کاله پوري دشاعر ژوند هم یقیني کېدلای سي؟

دملا اميرديوان

کفار که هر خوي بردي د دين عقل بي هېردي
 بي جنگه بي نه پرېرېدو د خپل دين موږ غاوري کوو
 قاتلان که مقتولان شو که پاته پرميدان شو
 سودمنده مومنان دي (ملا اميره) مو عظمي کوو

تريوسف ډېر بڼا ايسته زمـ موږ پيغمبرو
 ستاره ورته عاجـ ز شمس و قـ مرو
 غلبه دنـ وريې تېره تـ هر چاوه
 په خـ و بانو کښي خرگند لکه زيړـ مرو
 د و حدت له باغـ درخته رانېکاره شوه
 نه بي مـ ثل پـ ر زمين لکه نښترو
 د کـ مال پـ مېوه پره دغه درخته
 مـ و منانومي نوش کـ پـ ښه ثـ مرو
 شا کـ ران د دې مېوې به سربلندوي
 تورزاغان له دې مېوې خخه کورکرو
 مومنان دي خدای غافل په دين کښي نه کړي
 غافلان لـ خپله دينه گاو و خـ رو
 د طاعت بارچي بابا آدم پـ شاکړ
 مـ و منان بي¹¹⁰ قبلوي بارد پـ درو
 مـ و مني ده نيکنامي د عـ قبا گټه
 مـ و منانو ټينگه کـ پـ که مي ضررو
 د نبي پـ ر دين ثابت شـ (ملا اميره)
 سپي رقيب ثابته نه شـ و لوی خطرو

ته آئينه دشـ ر عـ نسـ¹¹¹ و خپل مخ ته¹¹²

¹¹⁰ بي = به بي

د ملا امیر دیوان

ستا عیبونه به بنکاره شي ته نیکبخته که بدبخته
 نبسه طاعت و بندگي د پاک الله کړه
 له ریا څخه ځان ساته ، نفس بدبخته
 سره اورو نه دي پسه لاس د دښمنانو
 ستا طاعت و سړو مال سوځي یک لخته
 ستا په بهر کښي ښه کوټه په دولت¹¹³ ډکه
 بېغم نه شي دښمن ستاده په زړه سخته
 که ولاړ پخپل کوټه وي ترسهاره
 اوس بادشاه يې گویا ناست يې پر خپل تخته
 د تقوا تبغ پسه لاس ونیسه محکمه
 درایله به کي¹¹⁴ دښمن ستا تخت و بخته
 سرگردانه له خپل نفسه ډېر عالم ده
 (ملا امیره) جهادي شه مې پرېږده گرم ويخ ته

د دنیا که جستجوی پردا جهان که¹¹⁵
 که خدای هېروي آخرت لره تاوان که
 پر جهان باندي ژړا دیار له حبه
 د ژړا د محبت دخدای دوستان که
 چي د عشق په تبغ يې غوڅ د زړگي سر شي
 د فراق په اوبنکو تر ځان وگرېوان که
 د صادق عاشق ژړا ده پخپل ځان کښي
 که مخلوق ته شي ظاهر د ځان نقصان که

¹¹¹ نسه = نیسه

¹¹² دا غزل په اصل کي د (ت) په ردیف کي . ماد (ه) ردیف ته را نقل کړه .

¹¹³ دولت دلته د دنیا په معنا راغلی دی .

¹¹⁴ کي = کړي

¹¹⁵ که = کا

د ملا امیر دیوان

دین دنیا سره ضدین (دي) هیڅ شک نشته
 په یوه ځای او راوبه کله مکان که
 د دنیا که پخپل فکـر گلستان کړي
 عاقبت به یې خراب د مرگ خزان که
 منزله د عشق د نفس له څووی خصلته
 دامشکل ده چي دیده څوک بې چشمان که
 جاهـلانـو په دنیا دین بدل کړي
 د دنیا هر پرده نه که دین نسیان که
 که دانایي پـر خپل سرنیسه لاسونه
 و جاهل ته نصیحت پر عالمان که
 ناصحان که نصیحت د دین بیان کړي
 (ملا امیر) به یې قبول پر دل و جان که

محبت د خداي دوستان بې خدای نه که
 په یوه زړه کښي به دوه محبت ځای نه که
 په ظاهر وړي له عالم باطن له حقه
 مشاهده یې له خدايه بل رای نه که
 چي توانگـرد قناعت په خـزانه شي
 هیڅ کـذـر به د غنیانو په سـرای نه که
 احتیاجي بې خـپله ربه د بل نه که
 روح و جـان به بې له خدايه فدای نه که
 عاشقان دي طالبان دیار د وصل
 که واصل شي و معشوق ته وای وای نه که
 په کـوڅه کښي د معشوق حیران ولاړوي
 خوښ خرم وي په حیرت کښي هم تلای نه که
 حال و قـال دي موافق شه (ملا امیر)

دملا اميرديوان

سالکان دي خداي خودبين خودنمای نه که

جام دمی پیاپی نوش کره ما په ذوقونه
 زړه مي سوري لکه نی پــــه نغمو او اzone
 یارزمـا بي وفا پــــه جفائی عالمه
 نقصان کل زمـاخپل دگـنانه دریا بونه
 یارمي گل زه بلبل پــــه ژراپسي مـرمه
 دبلبل سینه تل تـرختلي خـارونه
 دلبري دلـجووي رهبري دي غـوارمه
 که ما خلاص په اخلاص کـړې دغم له بارونه
 ما غریب کـره بعید له شیطانه شديده
 بدلـوي سودايي پــــه دنيا جنتونه
 ما مريد کـره قـريب دگلشن عندليب
 ستا حبيب سـتـا مجيب پرنېندم سرما لونه
 ښه جلال ښه جمال شين دي خال ده صنمه
 په ظهور دي خـراب د کفارو ملکونه
 ستا نظر شوـو خنجرپه مجروح مي ځگر
 سپين دي غـاښ و انوارپه روښان اسمانونه
 ستا صديق ستا رفيق ترهمه و شفيق
 یار غار د سـردار د هجرت په مز لونه
 پتـولـو خو بان افضلين مي جانان¹¹⁶
 بهـتري مـهـتري په آیات حدیثونه
 ستا ابلق ترفـرق و تېرشوی مطلق
 نازبردار ، رازکـردار ترجمله حجابونه

¹¹⁶ دانیم بیټی په لږ تصرف را نقل سوی دی. په اصل کې داسې و:
 پتولو خوبان پرماگران افضلین مي جانان

دملا اميرديوان

دایان شـوعیان د(امیر) پـه زبان
خـوش لسان درفشان دجانان صفتونه

د عشق اورمي پـر زړگي وکړه پوښتنه
زما پر حال په چابکي وکړه پوښتنه
شپږد اغـونه عشق را کړي پرسینه دي
د ازخـمونه د مـرگي وکړه پوښتنه
ورنـځـورتـه که دوا د دیدن ورکړي
زما دوا ده پر هېزي وکړه پوښتنه
بیکاره غلام دیار یـم ورته ژاړم
نن د غلام پر بېکاري وکړه پوښتنه
هیڅ حاجت زما په کار و خدمت نشته
زما ژړا یار خوښوي وکړه پوښتنه
در قیـب د لاسه ډېر پـه زړه غـمجن یم
نن زما پر غمگیني وکړه پوښتنه
عشق جـهـاز شو گډ یې کړم په محبت کښي
ته مـهـربان شه پر غرقـي وکړه پوښتنه
(ملا امیر) پـه سپینه ږیره تل ژړا کړي
راشه زما پر غریبي وکړه پوښتنه

الماسي خنجر پـه لاس زما د دلبرده
عاشقان پـه قتلوي دایې هنرده
چي په برخه یې خـواري د سوز گداز شي
خـود به ژاړي چي زخمـي یې د زړه سرده
هـغـه څوک چي وي بېغم دیار له فکـره
سـر ی نه ده پـه مثال د گاو خـرده

دملا اميرديوان

دمحبت په اوربې سـوـى په كلونو
 چي وصال راباندي راغى نن اخترده
 غلامي مي په اخلاص دكامل وكړه
 اوس ماډون شوم دكامل هـلـ هـي نظرده
 وخادم ته دمـ خـدوم فيض رسېږي
 هيڅ شك نشته درسـول دخولې خبرده
 عاشقان (بې) وديدن ته هـو سـېږي
 ځني پاتـه نام و تنگ و سـيم وزرده
 صادقان ديارپـه مينه هـغه څوك دي
 چي پـه لاس (بې) همېشه د عشق دفترده
 عامـلان د شريعت مي فايضين دي
 پاك الله ځني راضي هـم پيغمبرده
 عاشقان ترسرومـال ويارته تېردي
 چي ليدلى بې جانـان په خپل بصرده
 ديارميني توركـودى كړم په جهان كښي
 خاكساري مي جـوړه كړې پر خپل سرده
 گمنامي لـويه رتبه ده (ملا اميره)¹¹⁷
 اختلاط دزمانې ډېرشـو وروشرده

كه وصال داشنای غـوـاړې روغ دغه ده
 بيا څه نه شي دمـرگي سخته ناره ده
 نن دي وارده چي راكـب پـرخپل مركب بې
 له مـركبه كه شيوه شوې توره شپه ده
 په تياره كښي څـوك رسېږي ومقصود ته ؟
 لـوى مثال دئ نيكي واخـله لارښكاره ده

¹¹⁷ اصل: گمنامي لويه رتبه ده ملا اميره فقيره.

د ملا اميرديوان

کــمبختان مي غــافلان ديار له ذکره
لــغزیده وي و خپل نفس ته مسخره ده
پــر همت د زاهدانو آفرين شه
نفس شيطان يې پــه عذاب ښه تماشه ده
پيروي د پاک قــرآن مو په نصيب کړې
چي همېش زموږ په خــو له وړدو ظيفه ده
په نصيب مــو شفاعت د پاک رسول کړې
پاک سبحان بې کي¹¹⁸ خوشحال کړې وعده ده
له دې خپلي بــد بختی خخه په عذاب يم
گيله نشته پر هــر چا مي توره شپه ده
هــر عاشق شيرين گفتم شيرين زبانه
ملا امير (مي درپاشي ډکې¹¹⁹ ســينه ده

هغه څوک چي صادقــان وي ستا په مينه
محبت بې¹²⁰ همېشه پــر خپل ياروينه
اول حــال د سالک دادئ اي دروېشه
چي پــه حب کي دخپل شيخ به فناه شينه
حقيقت د حب يې هلته ظا هــر پرې
چي د پاک رســول په شرعه عمل وينه
دويم حــال د صادق داده په محبت کښي
چي د پاک نبي پــه حب کښي فنا وينه
دريم حــال فنا فی الله بــولي طالبه
بې له ياره مــا ســوا کــل ترک وهينه

118 بې کي = به بې کړي

119 ډکې = ډکه بې

120 بې = به بې

دملا اميرديوان

هغه عشق نه دئ بل خسه دئ دروغ وايي
 چي خالي به له دې درو جو خوک وینه
 هرچي لار د شريعت يې وي پرې ايښې
 رهبر دده شيطان اور تي¹²¹ خک وینه
 که باور دي پسه آيات و حديث کپري
 ملحد ي پسه طريقت کښي ډېره وینه
 هغه خوک چي مستقيم پر شريعت شوه
 پسه سپين مخ به آخرت لره ورځينه
 خدايه عشق مي برابر پر شريعت کړې
 چي مقام د موحدي مي روزي شينه
 (ملا امير) غريب صادق کړې ستا په مينه
 امان را کړې په توحيد کښي له لعينه

ستاد هجران په اورو سوی ارامي غواړمه¹²²
 زړه مي زخمي داستاله لاسه دوايي غواړمه
 دوامي وصل د جانان گنج نوري غواړمه
 زه خوار مسکين یم بې تسکين زه دلجو يي غواړمه
 ستاد محبت په درياب غرق صدف دري غواړمه
 زه غواص تېر (يم) تر خپل سر اجرت قوي غواړمه
 له دواړو کونويم بېغم روشندلي غواړمه
 له پخته گانومي حساب کړې گمنامي غواړمه
 سيرو سلوک را باندې تېر شو مقبولي غواړمه
 نفس و شيطان مي دښمنان ستامهر باني غواړمه
 زما مشرب د نقش بند پير مجددي غواړمه

¹²¹ اور تي = اور ته يې

¹²² دې غزل ته پر سر کښلي دي: مناجات فقير ملا امير محمد

دملا اميرديوان

تاچند به ســـــوزيمه نور محمدي غواړمه
 در عشق تو سوختيم در و صلت رهنمايي غواړمه
 عمرم عبث گذشت در طاعت عمر ثاني غواړمه
 پيرمي اولاد د عـــــمر يار پير قريشي غواړمه
 (ملا امير) خوار يې دامنگير زې¹²³ غلامي غواړمه

په خو باندو کښي کلانه راشه راشه
 زما د زړه محبه گرانه راشه راشه
 پيروي دي قبلوم پـــــردو و چشمانو
 ته يې نور زما د چشمانه راشه راشه
 زما د پير نـــــور به رهبر شي ستا تر نوره
 ستانور به شي رهبره تر سېحانه راشه راشه¹²⁴
 (دا) ستانور ده و سيله زما وصال ته
 تـــــه همېش پـــــرخيل رب گرانه راشه
 مـــــحبت ديارا فضل تر دوه جهانه
 ته يې زما د زړه ارمـــــانه راشه راشه
 په کامل صفت موصوف تـــــر کل عالم يې
 باطن نـــــور ظاهـــــر انسانه راشه راشه
 ستا امت هـــــمېشه فـــــخر په تا کاندې
 تـــــه ســـــرداريې دنيا نه راشه راشه
 ډېر دي قـــــدر هم حرمت پر خيل خالق ده
 کـــــامل ميره دخـــــو بانه راشه راشه
 کمينه امتي ســـــتايم پاک رســـــوله
 زه (امير محمد) ســـــتا د غلامانه راشه راشه

¹²³ زې = زه يې

¹²⁴ دغه بيت درې ځيې زيات دئ. (هوتک)

د ملا امیر دیوان

عشق سړسري نه ده چې له سره دي بدرشي
محبت عارضې نه ده چې له زړه څخه بدرشي
بيان د عشق کومه و سالک ته يې بنيمه
مشتق له عشقيه دئ چې پيچان پر بل شجرشي
عشقيه مي هغه شی ده چې غالب شي پر گياه
ذات د گياه ورک شي عشقيه مي پراظهر شي
مثال د مومن داده که انصاف لري منصفه
که عشق باندې غالب شي تر گياه (بې) حال بتر شي
عشق ده په دوه قسمه ته يې زده کړه اې سالکه
يومي رحمني بل شيطاني که دي باور شي
شيطاني هغه ته وايي چې نقصان د شريعت وي
ناري تجلې ويني په غلط مي گاوو خرشي
رحماني هغه ته وايي چې پر شرع مستقيم وي
شوارق به دانوار فيوضات باندې مطر شي
تميز د دې دوو گران دئ د خطر ځای يې دغه ده
سالم به ترتيب بري هغه څوک چې بختور شي
زه (ملا امير) فقير يم په بيتو کوم بيانونه
محناج زه دو عالم که پر ماد خداي نظر شي

بد بخته زمانه شو له طاعته غافلان دي
ودين ته يې شا کړې په دنيا پسې روان دي
بيدار شئ مومنان لوی سفر لرئ په مخه
نکیر منکر به در شي سوال جواب يې په ايمان دي
کامل که دي ايمان و هيڅ دي وېره خطر نشته

¹²⁵ عشق پيچان يوراز گياه ده، چې پر نورو گلانو راتا وېري.

دملا اميرديوان

راووزه ونيكي ته بد عمل دي دځان زيان دي
 فهم وكه (اي) مومنه عاقبت دادنيا پاته
 محصل دهرچا مرگ دي ځني پاته يتيمان دي
 سپين زړه دي تورېري گناهونه دي ډېرېري
 صيقل (بي) اسم ذات ده شريعت كه پراوراندې
 پنځه روځي ژوندون دي عاقبت به روانېرو
 زاړه (ملا اميره) نفس شيطان دي دبنمنان دي

يوه درخته يې نهال كړه په قدرت كښي¹²⁶
 څلوربناخ (بي) وريدا كړه په زينت كښي
 هر (يو) بناخ له گوناگون مېوې څخه پرده
 زاغان ځني محروم بلبان گډ په وصلت كښي
 بلبان چي همېشه پرگل مين ملامت نه دي
 معطريې دل و جـ ا ن په حقيقت كښي
 چي بلبل غـ و ندي صادق په مينه نه شي
 دامشكل ده چي به گـ ل شي په جنت كښي
 ساكنان دهغي درختي هغه څوك دي
 چي ترسرو تر مـ ا ل تېر شي په محبت كښي
 مـ ث ا ل ددرختي ذات دپاك حبيب ده
 چاياران يې څلـ و ر بناخه په قربت كښي
 بلبان مي عـ ا شقان دخداي دوستان دي
 رب وركړې خـ و شحالي په آخرت كښي
 زاغان مي كـ ا فـ ران منكرالحق دي
 محرومي شـ و له ورپېښه په خلقت كښي
 پـ ه اول كښي مي ابيات مـ غلق ويلي

¹²⁶ داغزل په اصل كي د (نس) په ردیف كي وه.

دملا امیر دیوان

په آخريې معنی گوره په وضحت¹²⁷ کښي
 ربه سرو مال قـربان زما تر نبي کړې
 (ملا امير) غريب غلام تل په خدمت کښي
 عاشقان ديار جـفا پرو فـابولي
 (ملا امير) فقير مغموم ده په هجرت کښي

د خپل اشنای ديدن له تلمه په تلوار...
 زه خبر نه وم چي په مخه رقيبـان راځي
 ديار دغم گـردو غبار زما پر ځان راځي
 ديار له عشقه مي خـوناب نن تر چشمان راځي
 (را) ميسريه وصال نه شي بې ژړا عالمه
 د فراق اوښکي مي بهرې پر گروان راځي
 دا دنيا که همگي گل وگلـزار شي
 عـاقبت به شي فـنا دمرگ خزان راځي
 څه دغم ژوندون يې زما په قسمت را کړ
 بې له ياره د عشق دود مي تـردهان راځي
 زما په اوښکـو هـيڅ اثر پر جانان نه شي
 زما پر حال نن په ژړا زمين اسمان راځي
 سرگـردان و پايدوان پـردا دنيا يمه
 ترک به نه کړم ستا طلب که هر خـوږيان راځي
 د جنت تـر گلـو زياتي تـماشـه ده
 چي مستغرق شم ديار فيض لکه باران راځي
 که وفانه کړې نن دژوند رـمق باقي ده
 او که نه وي (ملا امير) غـريب گريـان راځي

¹²⁷ وضحت = وضاحت ، څرگندتيا

دملا امیردیوان

ستا جـ فاده همپشه مـ اژ پوي
 رقيبـان پـه نصيحت مـا خندوي
 زه حيران يـم چي ژړا کـم که خندا کـم
 نه پـوهېږم چي يارز مـا څه خوښوي
 د جـرس له حـاله حال زما معلوم شو
 تر خندا ز مـا ژړا يـا ر قبلوي
 دا د نيا د ژړا ځـای چي بېغـم نه شـې
 ستا ژړا لـره اجـرت يار در کوي
 دا جـرت حساب مي خپـله زندگي ده
 عـاقبت د صـورت حجاب پاره کوي
 د محـشـر پـه روځ بـه نـيک و بد ښکاره شي
 دا نا يـان مي نـيک پـه بد نه بدلوي
 آئـينه د زړه صفا کـړه له هـر زنگه
 (ملا اميره) خدای رحـمان ده رحم کوي

عـاشقان دي بيماران پـه زړه زخمي
 د ديدن زکات غـواړي پـه مسکيني
 هيڅ حـاجت يې د دنيا په چـاره نه وي
 نه پـه کار يې وي جنت غـلمان حوري
 د خپل يار ديدن يې خـوښ تر دوه جهان وي
 قاسم کـړی بـنه قسـمت دئ ازلي
 د توحيد د باغ مي هـر عـاشق بلبل ده
 و دې باغ تـه بل مـرغه لار نه لري
 د گـلانـوسـيل بي بـهاره نشته
 د ديدار روځ لـوی بـهاره کـاملي
 په نصيب دي بـنه ديدار په لـوی بهار شه

د ملا امیر دیوان

(ملا امیره) جنت پر پرده د دیار شه محبتی¹²⁸

**

*

*

*

*

¹²⁸ تردې غزلي وروسته دنسخې په پای کې د (زمامقصود) رکاب راغلی دی خو نسخه پرمه دې ځای نیمگړې ده اوزه نه پوهېږم چې څو پانې به یې لوبدلې وي (م. هوتک).

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library